DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 239. | Wtorek, 28 Października (9 Listopada). | 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Paźdz. (9 Listopada).

Z Najwyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, oznajmia się, że 26 listopada (8 grudnia) r. b. będzie obchodzony stuletni jubileusz od dnia ustanowienia Cesarskiego orderu św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego i że wszyscy kawalerowie tego orderu, pragnący przyjąć udział w obchodzie, mogą przybyć w tym celu do St. Petersburga. (*Warsz. Dniew.*)

USTAWA KASY POŻYCZKOWEJ WARSZAWSKICH PRZEMYSŁOWCÓW.

(Zatwierdzona przez ministra spraw wewnętrznych 24-go września 1869 roku).

(Dokończenie; patrz Nr. 237).

Komitet. § 24. Bezpośredni zarząd sprawami kasy należy do komitetu, składającego się z prezesa, członka zawiadującego rachunkowością, kontrolera i ośmiu członków. Wchodzące do składu komitetu osoby, wybierane są na trzy lata przez zgromadzenie reprezentantów z pośród uczestników, większością głosów. § 25. Wybory odbywają się za pomocą tajnego balotowania; prezes, członek zawiadujący rachunkowością i kontroler, wybierani są każdy osobno; pozostałych ośmiu członków—łącznie. § 26. Na wypadek ubycia którego z członków komitetu z powodu choroby lub innych przyczyn przed upływem kadencji, wybiera się równa liczba zastępców, z których ci, co otrzymali większą liczbę głosów zajmują miejsce ubyłych i sprawują ich obowiązki przez cały czas jaki pozostawał do przesłużenia pierwszym. § 27. Corocznie trzecia część członków wychodzi, a na miejsce ich wybierają się nowi członkowie. Przy pierwszych dwóch zmianach rozstrzyga los, potem wychodzą członkowie, którzy sprawowali swe obowiązki przez trzy lata. Wychodzący członek może być na nowo wybrany. *Uwaga.* Prezes i członek zawiadujący rachunkowością nie mogą jednocześnie opuszczać swych obowiązków. § 28. Komitet odpowiada za ścisłe wykonanie przepisów niniejszej ustawy i decyzij zgromadzenia reprezentantów. § 29. Obowiązki prezesa są następujące: a) przyjmowanie próśb podawanych do zarządu kasy; b) udzielanie członkom pożyczek na procent, nie przewyższających należących do nich w kasie wkładów; c) sprawdzanie w każdym czasie stanu kasy z księgami przychodu i rozchodu; d) czuwanie nad zwrotem w terminie pożyczek przez dłużników; e) nadzór nad biegiem czynności i operacij kasy pożyczkowej, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy i decyzjami reprezentantów. § 30. Pod bezpośrednim nadzorem członka zawiadującego rachunkowością, pozostaje kasjer, którego obowiązki są następujące: a) przyjmowanie wniosków; b) udzielanie kwitów wnoszącym; c) wypłata pieniędzy za asygnacjami, podpisanemi przez prezesa i kontrolera. § 31. Kasjer może być wybrany i z osób postronnych, składa kaucję w wysokości oznaczonej przez zgromadzenie reprezentantów i odpowiada za całość kasy. Od złożonej kaucji pobiera procent prawny. § 32. Obowiązki kontrolera są następujące: a) prowadzenie ksiąg kasowych i rachunków; b) sprawdzanie w każdym czasie stauu kasy z księgami i rejestrami; c) układanie miesięcznych, kwartalnych i rocznego sprawozdań; d) cała czynność kancelaryjna. § 33. Pozostali 8 członkowie komitetu, obowiązani są bywać na posiedzeniach komitetu i zajmować się bieżącemi czynnościami pod kierunkiem kontrolera. W razie nieobecności prezesa, członka zawiadującego rachunkowością lub kontrolera, pozostali członkowie komitetu wybierają ze swego łona zastępujących ich miejsca. § 34. Na prezesa i członka zawiadującego rachunkowością wkłada się reprezentowanie kasy pożyczkowej w stosunkach co do jej interesów, tak z osobami prywatnemi, jak i z władzami rządowemi. Oni podpisują wszystkie papiery i akta spisywane w imieniu i z decyzji zgromadzenia reprezentantów. § 35. Kasa pożyczkowa ma skarbiec do zachowywania wkładów, na sumę równą kaucji kasjera;—klucz od skarbca znajduje się u kasjera. Większe sumy przenoszą się do banku polskiego w gotowiznie, lub jeżeli komitet kasy uzna za właściwe, zamieniają się na procentowe papiery publiczne. § 36. Kasa pożyczkowa ma pieczęć z napisem: „Kasa pożyczkowa warszawskich przemysłowców". § 37. Na posiedzeniach komitetu, odbywających się przynajmniej raz w tydzień, powinno być obecnych nie mniej trzech członków. Sprawy rozstrzygają się większością głosów. W razie równości głosów, głos prezesa daje przewagę. § 38. Przedmioty zawiadywania komitetu są następujące: *a)* decyzja co do prośb o przyjęcie na członka towarzystwa; *b)* udzielanie członkom pożyczek na procent; *c)* odroczenie udzielonych już pożyczek z odnowieniem poręczenia; *d)* zawieranie umów i pożyczanie kapitałów w imieniu wszystkich członków kasy pożyczkowej, nie przekraczając normy oznaczonej w ogóle do pożyczki przez zgromadzenie reprezentantów wspólnie z komitetem; *e)* roztrząsanie miesięcznych, kwartalnych i rocznego sprawozdań. § 39. Prezes i członkowie komitetu nie pobierają żadnej płacy. Kasjer, kontroler, jak również inne osoby, których mianowanie będzie uznane za potrzebne na mocy postanowienia ogólnego zgromadzenia, wynagradzani będą z sumy, tworzącej się z opłat na administrację, w miarę powiększania się obrotów i zasobów kasy. Płacę ich oznacza zgromadzenie reprezentantów. § 40. Za niedobory w kasie pochodzące w skutku nieregularnego wnoszenia opłat przez

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XXXII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 237).

Tu zatrzymał się na chwilę i dodał, magnetyzując Andrzeja głębokiem i przenikającem do głębi duszy spójrzeniem:

— Lecz tego już nikt nie mógł mi powiedzieć, dla czego pan śledziłeś Verminete'a, czemu stałeś na obserwacji przed biórem rajfura Mascarot'a i dla czego wreszcie, przebrałeś się za ulicznego włóczęgę, ażeby szpiegować każde poruszenie czcigodnego margrabi de Croisenois...

Człowiek w złotych okularach zamilkł znowu i przez parę minut pozwoliwszy Andrzejowi rozważyć całe znaczenie słów swoich—dodał wreszcie:

— Sądziłem przeto, że pan objaśnisz mi to wszystko najlepiej—i powiesz otwarcie, w jakim celu używasz środków tak niezgodnych z twoim charakterem i sposobem myślenia?

Andrzej kręcił się w krześle pod ciężarem tego wzroku, który zdawał się rozdzierać wnętrze jego serca i kusić do wyznania prawdy — nakoniec rzekł drżącym głosem:

— Nie mogę panu wyznać tego... nie mogę!...

— Ach!...

— Gdyż w tem jest tajemnica, panie.

— Rozumie się!

— Tajemnica, która nie do mnie należy i gdybym ją zdradził, popełniłbym czyn haniebny.

Uśmiech, zaledwie dostrzeżony, przemknął po ustach nieznajomego.

— Nie chcesz mi pan nic wierzyć, rzekł—muszę więc samo odgadywać... Wyjawiłem panu dotąd tylko takie wiadomości, które mi za pewne udzielono, lecz posiadam dosyć i takich, które są przypuszczeniami, uzasadnionemi jednak. Powiem nawet panu że z tych pewnych i przypuszczalnych danych, odgadłem prawdę, jak sądzę, i zobaczysz pan zaraz przez jaki szereg rozumowań doszedłem do jej poznania. Najprzód tedy.. dla czego pan śledzisz margrabiego de Croisenois? Widocznie z powodu że masz coś do niego—byłożby to z przyczyny że zakłada towarzystwo eksploatacj kopalni miedzi?.. Nie. Więc nienawidzisz go z przyczyny, że ma się żenić z bogatą dziedziczką, panną de Mussidan? Ba! Otóż zarumieniłeś się pan już jak wiśnia... a przecież to sam początek dopiero...

Istotnie, na twarz Andrzeja wszystka krew wystąpiła w tej chwili.

— Widocznem więc jest, ciągnął dalej człowiek w białym krawacie, że usiłujesz pan przeszkodzić temu małżeństwu... Dla czego jednak? bo kochasz pannę de Mussidan i jesteś od niej kochanym—to jasne wprawdzie, lecz nie usprawiedliwia jeszcze wcale pańskiego przebrania. Jest więc jeszcze inna tego przyczyna: Panna de Mussidan miała pierwotnie zaślubić pana de Breulh-Faverley! Byłoby niedorzecznością mniemać że hrabiostwo Mussidan przenieśli lichego, zrujnowanego margrabicza nad człowieka znamienitego charakterem, rodem i bogactwy w Paryżu—trzeba więc sądzić koniecznie że oddają swoją córkę margrabiemu tylko pod wpływem jakiegoś tajemnego zagrożenia, jakiejś okrutnej fatalności... I ten człowiek obcy, niegodny, ma wejść w rodzinę zacną, szanowaną - wbrew jej woli... Dla czegoż? Chyba dla tego że w życiu hrabiego lub jego żony, istnieje jakaś straszliwa tajemnica, którą pan de Croisenois wyśledził i zagraża im wykryciem onej publicznie.

— To nieprawda panie!.. zawołał Andrzej—mylisz się pan, zupełnie!..

— Dobrze, zauważył spokojnie człowiek w złotych okularach — odgadłem prawdę skoro pan tak głośno i tak gwałtownie jej zaprzeczasz. Nie potrzebuję lepszego dowodu... Teraz idźmy dalej: Wczoraj pan de Mussidan złożył panu wizytę, a mój ajent doniósł mi że hrnbia wyszedł od pana z twarzą rozpromienioną. Do licha! musiałeś mu pan przyrzec że go uwolnisz od pana de Croisenois bez narażenia jego tajemnicy—on zaś niezawodnie obiecał panu za to rękę swojej córki... Otóż

kontrybuentów, komitet odpowiada tylko wtedy, jeżeli zboczy od przepisów niniejszej ustawy, lub decyzij zapadłych na ogólnem zgromadzeniu reprezentantów. Za utratę należących do kasy sum, winny podlega karze na mocy ogólnego prawodawstwa.

Zgromadzenie reprezentantów. § 41. Zgromadzenie reprezentantów składa się z 50 członków, wybieranych przez wszystkich członków w pośród posiadających ogólne zaufanie właścicieli przemysłowych i rzemieślniczych zakładów i pracowni. § 42. W miarę ubywania członków zgromadzenia reprezentantów, członkowie wybierają ze swego łona nowych członków na miejsce ubyłych. § 43. Zgromadzenie reprezentantów odbywa posiedzenia roczne i kwartalne. Oprócz tego mogą być zwoływane nadzwyczajne posiedzenia, na żądanie większości członków komitetu. § 44. Na posiedzeniu zgromadzenia reprezentantów powinna znajdować się przynajmniej połowa członków tego zgromadzenia. § 45. O dniu, godzinie, miejscu posiedzenia zgromadzenia reprezentantów i o przedmiotach mających być roztrząsanemi, członkowie zawiadamiają się na tydzień przed posiedzeniem, za pomocą ogłoszenia w *Warszawskim dzienniku gubernialnym* i w innych najbardziej upowszechnionych miejscowych gazetach, o czem donosi się w swoim czasie warszawskiemu ober-policmajstrowi dla wyznaczenia urzędnika od władzy policyjnej. § 46. Przedmioty zawiadywania zgromadzenia reprezentantów są następujące: *a)* wybór członków komitetu; *b)* oznaczenie naprzód na każde półrocze normy obrotów pożyczkowych, której komitet, przyjmując zobowiązania i zaciągając pożyczki w imieniu kasy pożyczkowej, nie może przekraczać; w każdym razie, długi kasy w ogólnej sumie nie powinny przewyższać wspólnego kapitału stowarzyszenia, więcej niż 5 razy; *c)* wyznaczenie płacy kasjerowi, kontrolerowi i innym osobom; *d)* układanie i przedstawianie, drogą przepisaną, do zatwierdzenia rządu projektów zmian w niniejszej ustawie, po poprzedzającem przyjęciu tych projektów, dwoma trzeciemi obecnych na posiedzeniu członków; *e)* wprowadzenie w wykonanie tych zmian w ustawie, które będą zatwierdzone przez rząd; *f)* zamknięcie stowarzyszenia kasy pożyczkowej; *g)* rozstrzyganie wszystkich dotyczących stowarzyszenia kwestij, przewyższających władzę prezesa i komitetu, a nie przekraczających granic niniejszej ustawy.

Zamknięcie stowarzyszenia kasy pożyczkowej. § 47. Zamknięcie kasy pożyczkowej może nastąpić na żądanie dwóch trzecich członków zgromadzenia reprezentantów w całkowitym jego składzie. W razie nieobecności niektórych członków, zwołuje się nowe posiedzenie, z wezwaniem każdego członka osobno, a natenczas decyzja $^2/_3$ obecnych nabiera mocy obowiązującej, niezależnie od liczby stawiających się na posiedzenie. § 48. Po postanowieniu o zamknięciu kasy, stowarzyszenie przystępuje do ostatecznego obrachunku. Jeżeli po zaspokojeniu długów kasy i wypłat członkom udziałów, okaże się remanent, to takowy rozdziela się pomiędzy członków. Jeżeli zaś po obróceniu całego kapitału rezerwowego i całego majątku kasy pożyczkowej na zaspokojenie przyjętych przez nią zobowiązań, pozostaną jeszcze niepokryte długi, to za takowe odpowiadają wszyscy członkowie wspólnem poręczeniem i zabezpieczają je na swym majątku. § 49. Obrachunek likwidacyjny układa komitet; rozkład zaś niedoboru, przypającego na każdego z członków, dokonywa zgromadzenie reprezentantów wspólnie z komitetem. § 50. W razie dowiedzionej niemożności ze strony członka zapłacenia przypadającej na niego części długu, takowa rozdziela się na pozostałych członków stowarzyszenia. § 51. O zamknięciu stowarzyszenia ogłasza się w miejscowym dzienniku gubernialnym i w *Gońcu Urzędowym.* § 52. Wszystkie poprzedzające przepisy co do zamknięcia stowarzyszenia kasy pożyczkowej, mają moc obowiązującą dla członków i w takim razie, jeżeli kasa będzie zamknięta z rozporządzenia rządu.

Kontrola ze strony rządu. § 53. Towarzystwo to zostaje pod kontrolą warszawskiego ober-policmajstra, który dla bezpośredniego nadzoru nad jego czynnościami wyznacza deputata-urzędnika. Deputat ten, nie mięszając się do zarządu kasą, czuwa tylko, aby czynności tego zarządu nie zbaczały od przepisów niniejszą ustawą objętych, a w szczególności, aby kapitały kasy używane były wyłącznie na zamierzony w ustawie cel; dostrzegłszy jakiekolwiek zboczenia w zarządzie, zwraca na to uwagę obecnych członków, a jeżeli jego uwagi nie będą uwzględnione, robi odpowiednie zaznaczenie w protokóle posiedzeń i donosi o tem komu należy.

Czasowe przepisy. § 54. Po zatwierdzeniu przez rząd ustawy niniejszej kasy pożyczkowej, założyciele takowej zwołują znakomitszych przemysłowców, fabrykantów i rzemieślników na naradę przygotowawczą, w celu bezzwłocznego wprowadzenia w życie niniejszej ustawy. § 55. Na tej naradzie przygotowawczej, proponuje się wszystkim pragnącym uczestniczyć w stowarzyszeniu, wybrać pięćdziesięciu członków, którzy utworzą zgromadzenie reprezentantów stowarzyszenia kasy pożyczkowej. § 56. Utworzone w ten sposób zgromadzenie reprezentantów, wybiera na pierwszem swem posiedzeniu członków komitetu, i przystępuje, również jak wybrany komitet do załatwienia czynności nie cierpiących zwłoki. § 57. O miejscu i czasie odbywania czynności stowarzyszenia, komitet obwieszcza za pośrednictwem gazet miejscowych. (*Goniec Urzęd.*)

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 309 posiedzeniu w d. 15 (27) Sierpnia r. b. odbytem, zapis trzech roli w obrębie Inowłodza położonych na rzecz Proboszcza parafji Inowłodzkiej lub Administratora Kościoła parafjalnego w Inowłodzu przez niegdy Franciszka Liziniewicza, testamentem na d. 25 Sierpnia (6 Września) 1850 r. prywatnie sporządzonym i prawnie ogłoszonym, uczyniony, w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie oznaczonemi, zatwierdził.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

28 Października (9 Listopada).

Wbrew pogłoskom jakie krążyły w Paryżu o przesileniu gabinetowem przed zwołaniem ciała prawodawczego, zapewniano tam, że cesarz Napoleon w rozmowie z księciem Napoleonem oświadczył, iż zamierza wytrwać na obranej drodze, ale nie robić dalszych ustępstw, pozostawi obecny gabinet, który stanie w teraźniejszym składzie przed ciałem prawodawczym, a gdyby takowy nie uzyskał większości, rozwiąże izbę i odwoła się do narodu, to jest rozpisze nowe wybory. Wybory te odbyłyby się znów pod kierunkiem p. Forcade de la Roquette, a zatem rozumie się, że i miejscowe władze administracyjne nie doznałyby żadnej zmiany. Podobne usposobienie odbija się i w artykule p. Klemensa Duvernois w dzienniku *Le Peuple français*, czerpiącym, jak wiadomo, swe natchnienia, wprost z przybocznego gabinetu cesarza. Artykuł ten nie przypuszcza aby mogła być przerwa pomiędzy rządem wprowadzonym przez wrześniową uchwałę senatu, a dawnym rządem samowładnym ustanowionym w grudniu 1851 roku. Nie chce on aby cokolwiek z przeszłości było poświęcone na ofiarę, lub aby czego się wypierano; nowy rząd powinien być tylko zwrotem, a nie przekształceniem. Dziennik ten dodaje: „Gdyby swoboda miała się okazać jako wydarte ustępstwo, a niejako system; gdyby rzucono popłoch pomiędzy prefektów poświęcając niektórych na ofiarę stronniczej opinji; gdyby merom oznajmiono, że na przyszłość nie będą mianowani przez rząd; gdyby nad głowami urzędników zawieszono zniesienie ochraniającego ich art. 75-go konstytucji z VIII roku; gdyby wstydzono się wyborów, które wysłały większość obecną; gdyby nakoniec udawano obawę prasy, — natenczas groziłoby wielkie, wielkie niebezpieczeństwo." Z tego jawnie wynika, że cesarz nie ma zamiaru uczynić nowych ustępstw, których domaga się opinja publiczna.

Chociaż sejm pruski odrzucił propozycję p. Virchowa dotyczącą uzbrojenia, również jak porządek dzienny p. Laskera, oświadczający się tylko za odroczeniem tej propozycji i wniosek p. Windhorsta, żądający zmniejszenia wydatków wojskowych—co wskazuje iż większość tego sejmu nie chce przyczyniać kłopotów rządowi,— jednak opinja publiczna w Prusach, oświadcza się energicznie przeciwko zbytecznemu militaryzmowi, i jeżeli kwestja ta przytłumiona została ze względów politycznych na sejmie, nie mniej pozostaje ona na porządku dziennym w prasie i opinji publicznej. Tak, na zeszłą

---

jest powód, który mi objaśnia dzisiejsze pańskie przebranie. I powtórz mi pan teraz jeszcze, że się omyliłem...

Młody malarz nie umiał kłamać—milczał więc zdumiony.

— A tajemnica pana, czy pani de Mussidan? rzekł znowu nieznajomy w złotych okularach. Czy hrabia powierzył ją panu?.. Co do mnie, nie znam jej zgoła... Gdybym jednakże zadał sobie pracę dla odkrycia jej... gdybym dobrze poszukał... Słuchaj panie Andrzeju—ogół sądzi że policja zapomina łatwo—wszak prawda? Otóż powiem panu że ci co tak sądzą, grubą się mylą! Nie masz pod słońcem żadnej instytucji, któraby miała pamięć tak nieubłaganą... I dopóki jakieś przestępstwo czy wypadek, nie zostaną odkryte—policja śpi tylko na jedno oko... Znam takie występki, już dziś zapomniane, które trzy pokolenia w policji przekazują sobie do następnego śledzenia. Naprzykład... czy słyszałeś pan kiedy że nasz margrabia de Croisenois, miał starszego brata, Jerzego i że ten Jerzy pewnego wieczoru zniknął tajemniczo, bez wieści, przepadł jak kamień w wodzie? Cóż się z nim stało? Otóż, ten margrabia Jerzy w swoim czasie, to jest przed dwudziestu trzema laty, żył w przyjaźni z hrabiną de Mussidan... Czyliżby więc nie można wytłómaczyć jego zniknięcia... przez obecne małżeństwo jego brata z panną Sabiną?..

Andrzej zerwał się z krzesła, drżący z przerażenia i zawołał:

— Kto pan jesteś? Na Boga! Chcę wiedzieć z kim mówię...

Człowiek w złotych okularach uśmiechnął się i rzekł skromnie:

— Jestem Lecoq.

Usłyszawszy nazwisko sławnego policjanta, Andrzej odskoczył przelękniony i wyszeptał:

— Pan Lecoq!.. pan Lecoq!..

Ludzie najsilniejszego nawet charakteru podlegają pewnym słabostkom—nie dziw przeto, że wrażenie jakie sprawiło na Andrzeju nazwisko sławnego policjanta, połechtało jego próżność nieco.

— Tak, jestem Lecoq, powtórzył.— A teraz kochany panie Andrzeju, skoro pan wiesz kto jestem i poznałeś mnie cokolwiek?.. czy zechesz być szczerym ze mną... Sam widzisz, że bez ciebie wiem już bardzo wiele...

Wistocie, Lecoq wiedział wiele—więcej nawet niż Andrzej pod pewnemi względami.—Wprawdzie p. de Mussidan nie wyznał przed malarzem swojej tajemnicy zupełnie, lecz powiedział mu tyle, że Andrzej domyślił się, jak mało przypuszczenia człowieka z ulicy Jeruzalemskiej oddalonemu były od prawdy.

— Możemy jeszcze porozumieć się jednak, ozwał się znowu Lecoq— chyba już djabeł wda się w to osobiście, jeżeli moja otwartość nie wywoła pańskiej! Potrzebuję pana i nawzajem mogę mu stać się potrzebnym—starajmy się, do licha! być sobie wzajem użyteczni.

Dowiedz się pan przedewszystkiem, że tylko wypadek naprowadził mię na pana... Polowałem na moją zwierzynę... a pan przebiegłeś mi jej tropy... Spostrzegłszy, że pana szpiegują starannie ludzie których ja znowu śledzę, pomyślałem sobie natychmiast: ten człowiek musi być osobą główną w tajemniczej intrydze—wskutek tego kazałem i pana śledzić także i oto od kilku już dni pędziłeś pan życie, okrążony mojemi i tamtych łotrów szpiegami. Dziś wiem żem się nie omylił—bo pan to właśnie jesteś człowiekiem, który może mi dopomódz do rozwikłania sprawy, której źródła szukam.

— Ja, panie!...

— Tak, pan... Andrzej, artysta malarz, ornamencista... a wkrótce i coś lepszego jeszcze...

Andrzej nie śmiał zapytać o objaśnienie tajemniczego zakończenia tej odpowiedzi.

— Od wielu już, mówił dalej Lecoq, wiem o tem, że uorganizowane zostało w Paryżu stowarzyszenie wyzyskiwaczy i to przez ludzi arcy-zręcznych!.. Towarzystwo to eksploatuje tajemnice podchwycone podstępnie. Łotry te jednak, nie popełniają ani kradzieży ani morderstw i w tem leży ich siła. Czepiają się oni najchętniej tajemnych brudów rodzinnych, które uchodzą z pod odpowiedzialności przed prawem: wszystkie występki tego rodzaju są dla nich rentą stałe przynoszącą dochody—na samych cudzołóstwach zyskują do stu tysięcy franków rocznie!

— Ach! wyszeptał Andrzej, domyślałem się czegoś podobnego właśnie.

niedzielę zwołane było w Berlinie zgromadzenie ludowe w celu roztrząśnięcia propozycji Virchowa, co niezbyt było na rękę rządowi, wnosząc z oświadczeń w tym przedmiocie ministerjalnego organu, *Provinzial Correspondenz*.

Zresztą militaryzm wywołany przez wypadki 1866 r. budzi reakcję naturalną nietylko w Prusach i w Niemczech, ale nawet i w Austrji, a mianowicie sejm niższej Austrji wystąpił przeciwko zbytnim ciężarom wynikającym z tego systematu.

W Hiszpanji liczba stronników księcia Tomasza genueńskiego, wzrasta powoli, lecz zawsze jeszcze daleko jej jest do cyfry dwóch trzecich deputowanych kortezow, wymaganej przez rodzinę tego księcia.—Progresiści i demokraci mocno ubolewają nad odłączeniem się od nich unionistów, co uwydatniło się w adresie pierwszych z nich do admirała Topete. Sądzą że mąż ten stanu, powróci do gabinetu i obejmie napowrót swój wydział po dokonaniu przez kortezy wyboru króla. Dla tego to zapewne jego posada nie będzie obsadzoną, ale czasowo będzie kierował wydziałem marynarki marszałek Prim.—Według dzisiejszego telegramu, dzienniki madryckie zapowiadają manifest Izabelli, w którym abdykuje na korzyść swego syna księcia Asturji.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Madryt, *8 listopada (27 październik)*. **Dzienniki zapowiadają manifest Izabelli, w którym abdykuje na korzyść księcia Asturji.**

Florencja, *8 listopada (27 października)*. **Stan zdrowia króla ciągle się polepsza.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Moskwa, 21 października (6 listopada)*. Dziś, w ciągnieniu loterji na korzyść wydziałów moskiewskich opieki nad ubogimi, dwie główne wygrane padły: premium pieniężne na 5,000 rsr. na serję 32 numer biletu 1,327, i premium pieniężne na 1,000 rsr. na serję 36 numer biletu 1,108. *(Biaż Wied.)*

* *Berdiansk, 25 października (6 listopada)*. Tutejsza gmina miejska, przez spółczucie dla projektu budowy drogi żelaznej berdiansko-aleksandrowskiej, uchwaliła: przestrzeń gruntów miejskich pod budowę tej drogi odstąpić bezpłatnie. Jednocześnie gmina uprasza przez telegram jenerał-gubernatora noworosyjskiego, jenerał-adjutanta Kotzebue, ażeby wziął udział w tej sprawie dla tem szybszego urzeczywistnienia projektu budowy drogi żelaznej, która przyniesie pożytek tutejszej miejscowości. *(Tamże).*

---

* *Trjest, 6 listopada (25 października)*. Burzenie się robotników trwa w dalszym ciągu. Wczoraj wieczorem, zakładowi fabrycznemu Tonello groził tłum robotników. Obawy nadużyć nie znikły jeszcze dziś; zresztą przedsięwzięte zostały środki ostrożności. *(Cor. Bür.)*

* *Paryż, 6 listopada (25 października)*. Dziennik *Gaulois* powiada, że cesarz, dowiedziawszy się o aresztowaniu p. Rochefort'a, rzekł: P. Rochefort powiniem ubiegać się o swoją kandydaturę z zupełną swobodą. Chcę, ażeby jako kandydat nieprzejednany, korzystał on przeciw mnie z nietykalności reprezentantów. *(Corr. H. B.)*

* *Londyn, 6 listopada (25 października)*. Królowa znajdowała się na poświęceniu mostu w Blackfriars. Zgromadziły się tam ogromne tłumy. *(Tamże.)*

---

* (Ze świata emigracyjnego.) *Warsz. Dniew.* pisze: „Ukazawszy niemoc duchową polskiej emigracji na mocy własnych jej utworów (patrz Nr. 235 *Dzien. Warsz.*), nie wyczerpaliśmy całkowicie swego rodzaju ciekawości, zawierających się w przytaczanej tam *Niepodległości*. W numerze tym przytaczane są pomiędzy innemi, długie cytaty z ostatnio wyszłych „Rachunków" Bolesławity (Kraszewskiego) za rok 1868 r., z sprostowaniami emigracyjnej redakcji. Ale jakież to sprostowania! Przez nie widocznie, przebija się moralne ubóstwo. „Żywioły krańcowe, rewolucyjne",—powiada Bolesławita,—„kochające się w rewolucji dla jej pięknych oczu, dzięki Bogu, znacznie się u nas zmniejszyły, a garstka ludzi stojących przy podartym sztandarze czerwonym, bardzo jest szczupła".—„Nic dziwnego",—odpowiada *Niepodległość*,—„biedne chłopczyska poginęły w boju, nie umiejąc co innego robić". Trudno wymyślić coś bezbarwniejszego nad ten frazes. „Nie wierzymy w rewolucje",—powiada dalej Bolesławita,—„ani w utopje radykalnie z dnia na dzień przerobić mające społeczność, leczące wszystkie choroby socjalne, za pomocą panaceum jakiegoś".—„Wszak utopje te nikomu nie szkodzą", odpowiada naiwnie organ emigracyjnej inteligencji. Dalej Bolesławita wyliczywszy partje w emigracji, powiada: „Wszystkie te partje głównie są zajęte sprawami osobistemi i wzajemnemi obwinieniami; wszystkie dążą głównie do tego, żeby swoją władze, tak administracyjną, sądowniczą, jako i prawodawczą na całą rozciągnąć emigrację i na cały kraj; wszystkie za pomocą spisków, emisarjuszów i rewolucji chcą zbawić kraj, wszystkie jedyne swe nadzieje pokładają na ogólnej rewolucji i na pomocy skoalizowanych ludów Europy przeciw Rosji".—„Zarzut liczenia na cudzą pomoc odpieramy", odpowiada *Niepodległość*. Również nieudatna polemika ciągnie się w artykule „Wstecznictwo", gdzie emigracja również bezsilnie wojuje z pp. Szujskim i Tarnowskim, utalentowanymi publicystami umiarkowanego obozu galicyjskiego. Pisarze ci nie żałują farb i nie pogardzają silnemi wyrażeniami, żeby mocniej odmalować emigrantów. Naprzykład nazywają ich „złodziejami i monopolistami ducha narodowego, co rozpoczęty w 1861 r. pochód z krzyżem w ręku na jego dokonali wysokościach". Wspomnieni publicyści domagają się aby emigracja przyznała się do winy i prosiła o przebaczenie za swe przestępstwa przeciwko narodowi. Jak można było przewidzieć, emigracja nie przyznaje się do żadnej winy i wynurza w swym organie świętokradzką myśl, że „krew 1863 r. była Polsce potrzebną, jak niegdyś ludzkości potrzebną była krew chrystusowa; a jeżeli się przelała bez widomych, pożytecznych, dotykalnie pożytecznych skutków, że wam, Tarnowscy, starych hetmańskich buław nie wróciła, to z przyczyny żeście, faryzeusze, niedołęgi, niesłuchali proroków narodowych, żeście zawczasu nie poszli za ich głosem". Trudno ludziom rozsądnym widzieć proroków narodowych, w tych ubogich duchem, z których składa się emigracja. Nie może ona nie ukazać się z smutnej strony, nawet w takiej prostej sprawie, jak obwieszczenie o wyjściu książki na widok publiczny; naprzykład w rozbieranym przez nas numerze zamieszczone jest obwieszczenie o wydaniu "Dziennika sejmu lubelskiego", przyczem o redaktorze, p. Kojałowiczu, jest powiedziane, jakoby był „znanym litwinem, polakożercą, jak go *Mrówka* nazywa". Jeżeli *Mrówka* powiedziała o ruskim uczonym niedorzeczność, to jakżeby *Niepodległość* nie miała jej powtórzyć! Wiadomo że według ultrapolonofilskiej polityki, każdy uczony zbierający i wydające oryginalne historyczne akta, zbijające fałszywą teorję o Polsce „od morza do morza", jest polakożercą, choćby właściwie od siebie nie wyrzekł ani jednego słowa. W całym numerze składającym się z 8 stron nieprzebranej gadaniny, przebija się jedno wyznanie: „Wolelibyśmy"—powiada emigracja,—„aby p. Duchiński zamiast włóczyć się po Galicji jak kot z myszą ze swoją teorją i zbierać laury z wiedeńskich dziennikarzy, użył swego wpływu u niemców, nie na zaprowadzenie reformy w wykładzie dziejów słowiańskich, których nikt nigdzie nie wykłada, nawet p. Chodźko w Collège de France, lecz na przeprowadzenie odpowiednich reform (języka polskiego) przez wszystkie kursa i fakultety wszechnic jagielońskiej i lwowskiej".

---

* (Otwarcie cztero-klasowego żeńskiego progimnazjum w Kielcach). Na zasadzie Najwyższego rozkazu, wydanego dnia 16 stycznia roku bieżącego i rozporządzenia kuratora okręgu naukowego warszawskiego, z dnia 3-go października r. b. Nr. 7795, nastąpiło 16-go października, otwarcie cztero-klasowego żeńskiego progimnazjum w mieście Kielcach w obecności gubernatora cywilnego gubernji kieleckiej A. J. Nieratowa, biskupa kieleckiej djecezji M. Majerczaka, całego składu zgromadzenia nauczycielskiego, 54-ch uczennic, przyjętych po dzień otwarcia szkoły, rodziców, miejscowych urzędników wojskowych i cywilnych i w ogóle licznie zgromadzonej obojej płci publiczności. O 11-ej godzinie przed południem, kiedy wszyscy obecni zebrali się w sal;

— Rozumie się, że raz upewniony w moich podejrzeniach, powiedziałem sobie natychmiast: otóż zgraja łotrów, którą pochwycić muszę! Jednakże zamiar ten nie łatwym był do wykonania... Wyzyskiwanie, widzisz panie Andrzeju, ma to za sobą, że gwarantuje prawie bezkarność tym, którzy je uprawiają... Skoro ci ktoś wyciągnie pięć franków z kieszeni, krzyczysz: chwytajcie złodzieja! lecz gdy ktoś wyciśnie z ciebie tysiąc franków zagrożeniem odkrycia jakiegoś postępku, który cię na śmieszność lub ohydę wystawić może—zapłacisz, nie pisnąwszy słówka. Dwadzieścia razy może, zjawiałem się u ptaków, których podskubano w ten sposób —jeszcze jęczały po świeżo wyrwanych im piórach... a jednak żaden nie chciał mi dostarczyć broni przeciw tym nędznym wyzyskiwaczom. Naprożno im mówiłem: zaufajcie mi, policja umie być dyskretną—wasza tajemnica zostanie uszanowaną— przysięgam.... Ale, gdzie tam! nikt nie chciał wierzyć moim zapewnieniom—głupcy!

Sławny policjant mówiąc to, zdawał się być jeszcze oburzonym przeciw tym wszystkim, którzy nie zaufali jego przyrzeczeniu, a to jego oburzenie miało coś tak komicznego w sobie, że Andrzej nie mógł powstrzymać śmiechu.

— Wkrótce jednak, rzekł dalej Lecoq, straciłem nadzieję pochwycenia łotrów wyzyskiwaczy za pośrednictwem ich ofiar—i wtedy to poprzysiągłem był, dostać się do wyzyskiwanych przez wyzyskujących. O! panie Andrzeju... trzeba było anielskiej cierpliwości. Od trzech lat czyham na sposobność—od ośmnastu miesięcy jeden z moich ajentów służy za kamerdynera przy panu de Croisenois — wisus! pewny jestem, że do chwili w której to mówię, kosztuje on już „dom" nasz przeszło dziesięć tysięcy franków!

Dom, o którym mówił Lecoq, był to ogromny budynek stojący frontem do ulicy Jerozolimskiej...

— Tak, 10,000 franków—powtórzył Lecoq, nie licząc już, ile mi krwi napsuł. Łotry! Co pan powiesz na to, że sam Mascarot przydał mi z dziesięć białych włosów na głowie... Ależ bo wierzyłem ciągle w rzeczywistą istność Tantain'a i Martin-Rigala także.. Nawet mi na myśl nie przeszło, że może istnieć tajemne przejście z gabinetu bankiera przy ulicy Montmartre do kryjówki rajfura z ulicy Montergeuil.

— Tym razem jednak, ciągnął dalej Lecoq zapalając się nieznacznie, łotry te za daleko się posunęli i zdaje się, że ich przytrzymam wreszcie. Eh! eh! założenie towarzystwa przemysłowego dla ściągnięcia od razu całego haraczu nałożonego na swoje ofiary, jest pomysłem nie lada!.. lecz będzie i ostatnim także. Dość już tego! Ja czuwam teraz!.. i cała szajka wyzyskiwaczy od razu zgnieciona zostanie. Oh! bo teraz poznałem już ich wszystkich, począwszy od ich naczelnika Mascarota, Rigala czy Tantain'a, trzech łotrów w jednej osobie wcielonego djabła, aż do Toto-Chopina, najniższego z ich ajentów, aż do Pawła nawet, który jest posłusznem narzędziem w ich ręku. Schwytamy od jednego zamachu całą bandę: doktora Hortebize, Verminette'a, margrabiego de Croisenois i Beaumarchef'a — dobierzem się może nawet i do Van Klopena. Co się tycze Catenac'a, ten nie wyśliźnie się nam także — podróżuje on teraz wprawdzie aż w okolicach Vendome wraz z księciem de Champdoce i niejakim Perpignan'em, oberwańcem od szubienicy—lecz nie wie o tem, że za piętami jego postępują dwaj moi ajenci także, którzy nadsyłają mi co godzina świeże o ich poszukiwaniach wieści... Trzymam pułapkę otwartą i nastawioną wybornie—wszyscy w nią wpadną od razu!

Młody malarz słuchał mowy sławnego policjanta z niezmierną uwagą i czuł że mu się w głowie mięszać zaczyna! Teraz dopiero albowiem spostrzegł, na jak olbrzymią skalę działali jego nieprzyjaciele i jak on słabym był dla nich przeciwnikiem, jak bezsilnym obrońcą Sabiny!

— A teraz, panie Andrzeju, dokończył Lecoq, czy jeszcze będziesz się wahał wyznać mi wszystko o czem wiesz w tej sprawie—jeżeli zwłaszcza zaręczam ci honorem że uszanuję, bądź co bądź, twoje zwierzenie?

Andrzej ani myślił się wahać — zresztą, na cóżby mu przydało się ukrywać przed Lecoq'em to o czem ten przenikliwy człowiek, rozporządzający potężnemi środkami, dowie się niezawodnie wkrótce bez jego pośrednictwa? Oczewiście, pomyślał młody malarz, lepiej już będzie powierzyć się jego dyskrecji.

(d. c. n).

aktowej gmachu szkolnego, po przybyciu jw. gubernatora, inspektor gimnazjum Bazyli Markianowicz przeczytał ustawę o żeńskich gimnazjach i progimnazjach w Królestwie Polskiem, nominację osób do nowo otwierającego się żeńskiego progimnazjum, poczem zwróciwszy się do zgromadzonej publiczności wyłożył wyższość i znaczniejszą korzyść wychowania w zakładach naukowych otwieranych przez rząd, nad prywatnemi pensjami, znajdującemi się w tutejszym zakątku kraju nadwiślańskiego, pod względem środków materjalnych, których troskliwy rząd nie szczędzi, i wyboru osób zdolnych i wykwalifikowanych do swego zawodu; dalej w mowie swojej wystawił, jak tutejsza ludność powinna być wdzięczną za nowe dobrodziejstwo przez rząd wyświadczone. Nakoniec, zwróciwszy się do nauczycieli i nauczycielek, wypowiedział w krótkości ważność ich powołania w tak zaszczytnym zawodzie, jak wychowanie, dla postępowego rozwoju którego, według słów inspektora, potrzebna jest jednomyślność, wzajemna pomoc i zaufanie, a stojącym obok niego dzieciom, uczennicom progimnazjum radził korzystać z całą usilnością z udzielanych im wiadomości i prawd nauki w nowym zakładzie, i zachować w sercach swoich niewygasłą wdzięczność i miłość dla dawcy dzisiejszej uroczystości. Po ukończeniu mowy chór uczących się odśpiewał hymn narodowy: „Boże Cesarza chroń". Po czem nauczyciel gimnazjum męzkiego p. Chandrykow miał mowę, treść której stanowiła kwestja o ważności wychowania kobiety. Najprzód było wypowiedziane znaczenie tej kwestji i wykazane dobroczynne skutki, do których może doprowadzić zasadnicze wychowanie kobiety; następnie p. Chandrykow opisał niezasobność prywatnych pensij i wyższość nad niemi gimnazjów i progimnazjów otwieranych przez rząd. Na zakończenie inspektor gimnazjum zaprosił obecną publiczność, uczących i uczących się do cerkwi i kościoła na nabożeństwo dziękczynne, objawiwszy przytem, że następnego dnia, 17 października, dzieci powinny się zgromadzić w progimnazjum, dla otrzymania przedwstępnych objaśnień odnoszących się do rozpoczęcia nauk, a uczących zaprosił na godzinę 11 $\frac{1}{2}$ zrana tegoż samego dnia na naradę pedagogiczną, mającą się odbyć pod prezydencją dyrektora szkół, dla ściślejszego oznaczenia i wyjaśnienia biegu naukowo-pedagogicznych i moralno-wychowawczych zajęć i obowiązków w nowym zakładzie.

* (Tydzień giełdowy). *D. 25 października (6 listopada).* Na petersburgskiej giełdzie trwa ta sama potrzeba remes zagranicznych, a równocześnie ten sam niedostatek trasowań, którego ani pomoc operacij rządowych, ani dyspozycje eksportów odeskich i rygskich zastąpić nie są w możności. Kursa remes pozostają nadzwyczaj wysokie, a dla publiczności handlowej uciążliwe, zaś kursa papierów publicznych spekulacyjnych, dla braku gotówki na zaliczki lombardowe i wysokości żądanej za nie nadpłaty, znowu się obniżyły, zwłaszcza że Moskwa, Ryga i inne miasta cesarstwa zapasy swe na giełdę petersburgską do zbycia przesyłają. Premjowe pożyczki straciły tym sposobem znowu po różnych fluktuacjach w końcu 1 i $1\frac{1}{2}$%, a akcje wielkiego towarzystwa $4\frac{3}{4}$%.—Berlińska giełda jak zwykle i w tym tygodniu zarzucona była nadmiarem wartości rublowych, tak że codziennie znaczne wytwarzała różnice kursowe wszystkich walorów, tak petersburgską jak i tutejszą giełdę obchodzących; że zaś fluktuacje codziennie w różnym szły kierunku, więc w końcu tygodnia nastąpiła o tyle chociaż poprawa, że tylko kursa biletów bankowych i listów likwidacyjnych pozostały jeszcze obniżone o $\frac{1}{8}$%, listów zastawnych o $\frac{3}{8}$%, akcij warszawsko-wiedeńskich o $\frac{1}{2}$ talara; zaś kursa weksli warszawskich i obligów skarbu poprawiły się o $\frac{1}{8}$%, weksli petersburgskish o $\frac{1}{4}$%, pożyczki premjowej pierwszej emisji o $\frac{1}{2}$%.—Giełda nasza pod tak niekorzystnemi wpływami również zmuszona była powtarzać odpowiednie różnice kursowe miennego, gdyż wywozowe interesa naszych kupców produktowych nie dostarczyły dostatecznych zapasów trasowań i remes powrotnych, by niemi potrzeby naszej giełdy mogły być zaspokojone. Mieliśmy tedy, przy mało co większych obrotach wekslowych w tym tygodniu dość spore z dnia na dzień fluktuacje, które się w końcu zakończyły podwyższeniem kursów zeszłotygodniowych na weksle pruskie o $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{12}$% (z 118, 65 — 118, 50 na 118, 80 — 118, 65) i na londyńskie o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$% (z 8, 11 na 8, 13), a obniżeniem weksli wiedeńskich o 1% (z 98, 60 na 97, 20), a francuzkich o $\frac{1}{5}$% (z 96, 90 na 96, 75). W braku odpowiednich remes zagranicznych, giełda nasza korzysta teraz coraz więcej z kredytów petersburgskich, mnożąc trasowania na banki prywatne petersburgskie, któremi zastępuje dawniejsze trasowania na domy zagraniczne. Pomoc to wprawdzie chwilowa, ale przy licznych stosunkach samego Petersburga z giełdą berlińską dla nas teraz bardzo rzadko korzystna. Ruch w papierach publicznych znowu mniejszy był w tym tygodniu od ruchu tygodnia poprzedniego; schodzimy do coraz mniejszych liczb tranzakcij i przedmiotów traktowanych. Jest to widoczny brak gotowych kapitałów u nas, a notowania różnic kursowych w końcu stracą swą wartość przy drobności dokonywających się obrotów, gdyż nie widząc czynnej spekulacji, nie ma punktu oparcia dla sprzedających. Listów zastawnych pierwszej serji ofiarowano w większej liczbie aniżeli serji drugiej, co przy mniejszem żądaniu tamtych spowodowało podwyższenie serji drugiej o $\frac{1}{4}$% (z 90, 26 — 89, 76 na 90, 52 — 90, 2) pozostawiwszy serję pierwszą na kursie zeszłotygodniowem (91,20 — 90,84). Kurs listów likwidacyjnych więcej był ruchomy, jednakże odmiany jego z dnia na dzień były tylko drobne, chociaż żądania tego papieru były nieco większe niżeli w tygodniu poprzednim; fluktuacje zaś kursów berlińskich nie wpływały rzeczywiście na kurs tutejszy, który w końcu tygodnia powrócił do wysokości tygodnia poprzedniego (75, 28 — 75, 3). Obok tych dwóch gatunków papierów głównych i z rzadkim wyjątkiem codziennie obiegających, tranzakcje przez cały tydzień ograniczyły się tylko do paru sum pożyczki premjowej pierwszej na dostawę późniejszą po kursach nienormalnych zakupionej i do kupna małej sumy akcij bydgoskich po obniżonym kursie. Ofiarowano wprawdzie czteroprocentowe metaliki, bilety banku cesarstwa, pięcioprocentowe listy zastawne ruskie i akcje warszawsko-wiedeńskie, bydgoskie i łodzkie, jednakże do tranzakcij nie doszło, dla braku rzeczywistych chęci kupna i kapitałów gotowych, których nawet dla eskontów miejscowych po podwyższonej stopie nadpłaty znaleźć trudno. (*Gaz. Hand.*)

* (Teatr amatorski w Kielcach). Do *Warsz. Dniew.* piszą pod 19 (31) października: „Spodziewamy się tu wkrótce wznowienia przedstawień amatorskich na dochód tutejszej ochrony ruskiej. Urządzeniem tych widowisk zajął się p. R., który już nieraz wywołał szczerą wdzięczność publiczności a zarazem podziwienie dla głębokiej swej znajomości przedstawień scenicznych. Świetne wystawienie przez niego w roku zeszłym sztuki „Dobra posada," obok dokładnego wyuczenia rol i doskonałego ich wykonania, wywarło na obecnych silne wrażenie. Teraz, jak słychać, dana będzie na pierwszy raz komedja Czernyszewa „Zepsute życie." Z amatorów, którzy przyjęli udział w tej sztuce, większa część znana już jest publiczności; zresztą sam udział pani E. czyni nadzieję, że spektakl będzie zajmujący. Imię pani E. oddawna już jest popularne w naszych ruskich i polskich kółkach i to bardzo słusznie: gra jej jest tak sympatyczną, że chyba nie pojmujący sztuki nie przyznałby jej wielkiego talentu artystycznego. Wracamy do widowiska: najprzód dany będzie wodewil „Chińska róża" sztuczka nader zajmująca, zwłaszcza przy trafnem rozdaniu rol. Oby tylko doszło do skutku to wzniosłe i wielce potrzebne przedsięwzięcie, przy teraźniejszem wyczerpaniu środków ochrony. Szczera wdzięczność i szacunek należy się dla godnych opiekunów wychowania dzieci w tutejszej ochronie. Serce prawdziwego ruskiego człowieka nie może być obojętne na potrzeby biednych sierot. *N. N.*

* (Z Siedlec) pod 20 października piszą do *Warsz. Dniew.* „Podając kilka nowin z życia publicznego siedleckiego, niezbytecznem sądzę poprzedzić je krótkim opisem teraźniejszego stanu tutejszego miasta. Trzeba wiedzić, że Siedlce, stawszy się miastem gubernjalnem, zupełnie się zmieniły, a w ostatnich trzech latach znacznie się poprawiły; czystość ulic i placów, tak potrzebna pod względem sanitarnym, zajmuje pierwsze miejsce. Do upiększenia miasta wielce się przyczyniły: wzniesienie świątyni prawosławnej, pobudowanie nowych kamienic, urządzenie skweru, nowych ulic i asfaltowych trotuarów na głównych ulicach. Nie można także uskarżać się na brak zabaw i rozrywek; od dwóch przeszło miesięcy bawi tu trupa dramatyczna Sulikowskiego. W tych dniach, z powodu przyjazdu do tutejszego miasta jenerał-adjutanta Patkula, towarzystwo wojskowe urządziło w tutejszym klubie widowisko żołnierskie, a wybrana zostala sztuka małorosyjska „Moskal czarownik", wykonana została doskonale. Przybyły tu magik Kerry okazywać będzie cudo tego wieku, głowę mówiącą. 15 października odbyło się przedstawienie amatorskie na cel dobroczynny. Grano „Zdarzenie u wód mineralnych", wodewil w dwóch aktach, komedją „Rosjanie w Ems" czyli „Łzy kobiece" w jednym akcie i „Panna włościanka" oryginalny wodewil w dwóch aktach. Nie będę rozbierać treści tych sztuk i wykonania ról, a powiem tylko, że pierwsza sztuka najlepiej się udała, a gra w niej p. Klimenko podobała się publiczności, która nie szczędziła jej oklasków. Pp. Emeljanowa i Szerszewicka bardzo trafnie wykonały trudne i charakterystyczne role. Po ukończeniu przedstawienia artyści amatorowie zakończyli ten wieczór tańcami, które przeciągnęły się do rana. W końcu nadmieniam, że towarzystwo nasze ruskie z niecierpliwością oczekuje dnia poświęcenia nowej cerkwi, co wkrótce ma nastąpić. *Siedlczanin.*"

* (**Kurjerek**). Po pięknym dniu wczoraj, nastąpił wieczór okropny: deszcz i żłódź padały bez ustanku, a póżniej jeszcze wicher ogromny rozszalał się w powietrzu. Nie zazdrościmy przyjemności tym, którzy wczorajszą noc przepędzili w podróży wśród pola, ani też winszujemy barometrom, które jeszcze wczorajszego rana tak się upornie na pogodę wznosiły... chyba że z dzisiejszym, uciszonym nieco porankiem, zacznie się spełniać ich wróżba!

— W każdym razie, wczorajsza słota wieczorna dała się mocno we znaki wielbicielom talentu Rubinsteina, zgromadzonym tak licznie na jego koncercie w sali wielkiego teatru. Burze akordów i szmer jego „piana" powtórzyły się dla nich raz jeszcze w naturze — prawda, że za tę nieprzyjemność wynagrodzeni byli z góry słuchaniem przez cały wieczór uroczej gry tego śpiewaka fortepjanu, który najtwardszy z instrumentów w melodyjny flet zamienił. Publiczność uczciła godnie sławnego mistrza, albowiem pomimo utworzenia kilku nowych rzędów krzeseł w orkiestrze—wszystkie miejsca zostały napełnione i kasa wcześnie zamknięta. Huragany frenetycznych oklasków towarzyszyły ciągle grze Rubinsteina, który wykonał „Erlkönig" Szuberta aranżowany przez Liszta, zamiast romansu Schumana, a na zakończenie obdarzył zachwyconych słuchaczy marszem Beethowena „Ruiny Aten."

— Po moralnym pokarmie, zajmijmy się na chwilę fizycznym... i pomówmy nieco o mięsie, tym najważniejszym produkcie, który w nas siły do pracy, a może i energję do życia wytwarza. Otóż, ten produkt w chwili obecnej, z powodu grasowania w Warszawie choroby bydlęcej, księgosuszem zwanej, stał się przedmiotem szczególnej troskliwości administracji tutejszej, za co jej słuszna od ogółu konsumentów wdzięczność należy.

Pomijając wszelako ten jego stan anormalny, poszukajmy przyczyny, dla czego tak ciągle i postępowo drożeje na targach naszych? Kurjer Warszawski twierdzi, że wynika to z przyczyny, iż targi na bydło, przypędzane ze stepów, odbywają się tylko raz na tydzień, w piątek, gdy istotnie teraz, przy istnieniu komunikacji po drodze żelaznej, ten dawny zwyczaj mógłby zaniechanym zostać, a z bydła codziennie dostawianego drogą żelazną na konsumcję tutejszą, mięso musiało by stanieć koniecznie. Podzielając zupełnie to zapatrywanie się Kurjera na kwestję drożyzny mięsa, zwiększającą się ciągle, notujemy że ona jest ważną w stałym budżecie Warszawy, dotąd albowiem przeciećiowo, miasto nasze spożywa tygodniowo mięsa za 100,000 rubli srebrem!

— W zakładzie przemysłowym dla kobiet, pana Schmidta, zniesioną została opłata za uczenie się introligatorstwa z warunkiem ażeby osoby uczące się tej roboty znajdowały się w zakładzie od godziny 8-ej z rana do 7-ej wieczorem, z wyłączeniem półtory godziny na obiad. Skoro tylko zaś która z uczenic okaże już wprawę i zręczność w tym fachu, zostanie natychmiast płatną za robotę od 50-u kop. do rubla dziennie, w przeciągu pierwszych dwóch lat pobytu w zakładzie — małoletnie zaś uczenice w takich samych warunkach uzdolnienia, pobierać będą od 30-u kop. do rubla. Obecnie w zakładzie p. Schmidta znajdują się trzy płatne małoletnie uczenice i cztery praktykantki.

— Słychać, że w Warszawie założone zostanie prywatne laboratorjum chemiczne na wzór zagranicznych—gdzie przyjmować się będą obstalunki, które dotąd wykonywało tylko laboratorjum istniejące przy b. szkole głównej.

— Znany powszechnie pałac Dyzmańskich, stojący frontem do ulicy Podwal a sklepami do Miodowej, sprzedany zostanie obecnie przez licytację w drodze działów, na rzecz sukcesorów.

— Dwukrotnie już przedstawiono na scenie Rozmaitości jednoaktową komedję, czy obrazek, p. t. „Raj Miltona". — Jest to przetwór mocno dowolny, z francuzkiego oryginału, gdyż obrobienie jego swobodne a wierszowane, nadaje p. Kaszewskiemu przynajmniej połowę autorskiego prawa. O wartości samej sztuki mówić nie będziemy—jako rzecz sceniczna, nie ma ona sytuacji dość silnych, a już to i akcji w niej nie wiele—jednakże jako obrazek czysto poetyczny, pomyślany estetycznie, wykonany starannie a z prawdziwym talentem odegrany przez p. Tatarkiewicza, który co raz wyższe w rodzaju serjo dramatycznym okazuje zdolności — obrazek ten jest dobrym dla sceny nabytkiem. Publiczność przyjęła go z życzliwem poszanowaniem, choć wy-

znać trzeba, nudziła cię nieco. Przywykłym do tureckiego pieprzu podniebieniom nie zawsze smakują niebieskie nawet migdały!... Wkrótce za to amatorowie wesołości, ujrzą na tej scenie oryginalną farsę Anczyca „Błażek opętany."

— Zdaje się, że widowiska p. Krosso w teatrze Rappo—skończyły się już z dniem onegdajszym...

— Wkrótce już usłyszymy na scenie nowego barytona, p. Zabierzowskiego, który wystąpi raz pierwszy w Trawiacie (Violetta). P. Zabierzowski jest jednym z najlepszych obecnie uczniów w szkole dyrektora Quatriniego.

— W tych dniach umarł ubogi z pozoru subjekt jednego z pierwszych handlów tutejszych i zostawił po sobie cały miljon złotówek w spuściźnie! Tę okrągłą sumkę, odziedziczą po nim dwie siostrzenice, które zapewne nie spodziewały się dostać takiego po wuju, posagu!

— W dniu 17 z. m. p. Budziłowa Mittelstaedt, dawała koncert na skrzypcach w Lublinie — zkąd wyjedzie do cesarstwa na dalszą artystyczną wycieczkę.

— W zeszłą niedzielę, od godziny 8-ej do 10-ej z rana, pan R. jeden z najbieglejszych welocipedistów tutejszych jeździł bez przestanku na samopędzie po aleach saskiego ogrodu — uczynił to w skutek znacznego zakładu i wygrał go, choć z widoczną fatygą.

— Zaonegdaj o godzinie 2 ¼ po północy, w cyrkule Nowoświetskim na ulicy Wróblej, w domu pod Nr. 2877, wybuchł ogień, w skutku którego przy silnem wietrze dach i facjata na drewnianej starej oficynie w części spaliła się a w części rozebraną została, w sąsiednim zaś domu Nr. 2876 część dachu na podobnej oficynie i drewnianych zabudowaniach, w celu powstrzymania ognia rozebrano, i dalszemu szerzeniu się ognia, działania straży ogniowej zapobiegły. Obydwa domy były ubezpieczone, właściciele których podają straty: pierwszego na rs. 5,000, a drugiego na rs. 2,000; szkody poniesione przez lokatorów w ruchomościach nie ubezpieczonych dotąd nie są obliczone. Ogień wszczął się z kloaki domu Nr. 2876, jak wnosić wypada w skutku porzuconego zapalonego papierosa. Przy gaszeniu ognia 3-ch żołnierzy straży ogniowej uległo lekkiemu stłuczeniu, lecz pozostają przy komendzie.

— Kapitan połockiego pułku piechoty Poczebut cierpiący na pomięszanie umysłu, znajdując się na kuracji w Ujazdowskim szpitalu wojennym, z takowego w odzieży szpitalnej wydalił się niewiadomo dokąd. W celu wynalezienia tego chorego ze strony policji przedsięwzięto energiczne środki.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim Marcin Biedrzycki, właściciel domu Nr. 1619, lat 79 wieku liczący, nagle zmarł; w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono o tem sąd.

— Zmarły w dniu 24 października (5 listopada), przy odprowadzeniu do szpitala niewiadomy z nazwiska człowiek, jak się po sprawdzeniu okazało, był Walenty Białobrzeski wyrobnik, liczył wieku lat 39, mieszkał pod Nr. 2889.

— W dniu onegdajszym w cyrkule Łazienkowskim, w młynie parowym pod Nr, 2913*a*, chłopiec Leon Zgiński niosąc worek z mąką upadł i złamał sobie nogę lewą, odesłano go na kurację do szpitala św. Rocha.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj*	rs.	1	kop.	20 ½	*dziś*	rs.	1	kop.	20 ½.
Za frank		„	—	„	33		„	—	„	33.
Za złoty reń.	„	„	—	„	67		„	—	„	67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Wiadomości dworskie). Gazeta *Wiest'* donosi, że w piątek, 24 października (5 listopada), o godzinie pierwszej po południu, Najjaśniejszy Pan raczył przybyć z Carskiego-Sioła do Petersburga; wieczorem zaś tegoż dnia, o godzinie dziesiątej, Jego Cesarska Mość raczył wyjechać do Gatczyny.— Czytamy w *Odes. Wiestn.*, że stan zdrowia Najjaśniejszej Pani polepsza się widocznie z każdym dniem. W ciągu pierwszych dni, w które Najjaśniejsza Pani zaczęła wychodzić ze swych apartamentów, Jej Cesarska Mość raczyła jeździć na spacer w powozie, poprzestając na przejażdżce w samym tylko parku liwadyjskim; następnie Jej Cesarska Mość zwiedzała w ciągu kilku dni Oriandę, zwykle około godziny 11-ej zrana, i nareszcie 11 (23) i 12 (24) października raczyła zwiedzić Jałtę, udając się do Masandry i napowrót. Jej Cesarskiej Mości towarzyszą zwykle na spacerach Ich Cesarskie Wysokoście Wielka Księżniczka Marja Aleksandrówna i Wielcy Książęta Sergjusz i Paweł Aleksandrowicze, oraz książę Aleksander heskodarmsztadzki. Wyjazd Najjaśniejszej Pani z Liwadji ma nastąpić pomiędzy 21 i 26 października (2 i 7 listopada), jeżeli pogoda będzie sprzyjać podróży.

* (Nominacje). W nowo uorganizowanym instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej-Aleksandrji (Puławach), p. J. Niedzielski został mianowany mechanikiem zawiadującym warsztatami, a p. E. Grimm, pomocnikiem ogrodnika uczonego.

* (Jenerał Fleury). *Birż. Wied.* donoszą, że 24 października (5 listopada), przybył do Petersburga jenerał Fleury, ambasador cesarza fancuzów.

* (Metropolita serbski). Czytamy w *St. Pet. Wied.*, że metropolita serbski, podczas swego pobytu w Moskwie, zwrócił szczególną uwagę na prace komitetu słowiańskiego i był na jego posiedzeniu, na którem roztrząsane były kwestje dotyczące ustalenia regularnego pomiędzy Moskwą i Belgradem handlu przedmiotów kościelnych, wzajemnego handlu książek, posyłania do Serbji malarzy obrazów i uczenia tej sztuki chłopców serbskich w Rosji, drukowania książek szkolnych w drukarniach belgradzkich, wychowywania w szkołach serbskich młodzieży rodem z Bośnji, Hercegowiny i Starej Serbji, stanu cerkwi i szkół w tych krajach, działalności w nich towarzystw dobroczynności niemieckich, francuzkich i angielskich i niezbędności pomocy ze strony komitetu słowiańskiego.

* (Ołtarzyk rzymsko-katolicki). *Wileń. Wiest.* pisze: „Do wiadomości władzy okręgu naukowego wileńskiego doszła pogłoska, że w wydanej kosztem okręgu książce rzymsko-katolickiej do nabożeństwa w języku ruskim, do użytku w zakładach naukowych, pod tytułem „Ołtarzyk rzymsko-katolicki", wypuszczona jakoby została umyślnie, z rozporządzenia okręgu, modlitwa za papieża. Pogłoska ta, szerzona widocznie przez ludzi mających złe zamiary, pozbawiona jest wszelkiej zasady. „Ołtarzyk" pomieniony jest przekładem dokładnym, dosłownym z polskiej książki do nabożeństwa, ułożonej dla uczniów wyznania rzymsko-katolickiego podług wskazań zmarłego metropolity wszystkich kościołów katolickich w Cesarstwie, Wacława Żylińskiego, i wydanej za jego aprobatą w r. 1854; przekład zaś dokonany został przez prałata kapituły rzymsko-katolickiej wileńskiej Antoniego Niemekszę, aprobowany zaś został przez administratora djecezji rzymsko-katolickiej wileńskiej, prałata-dziekana Żylińskiego. W odezwie na piśmie otrzymanej obecnie z tego powodu od szanownego prałata Antoniego Niemekszy przez zarządzającego okręgiem naukowym wileńskim, prałat ten oświadcza, że w aprobowanym przez zmarłego metropolitę kościołów rzymsko-katolickich „oryginale polskim ołtarzyka, wydania 1854 r., nie ma wcale modlitwy za papieża, i że przeto słusznie modlitwa ta wypuszczoną została w wydaniu ruskiem".

* (Szkoła inżynierji). Gazeta *Wiest'* podaje co następuje: „Dzień 24 przyszłego listopada, będzie pamiętny dla mikołajowskiej szkoły inżenierji; w tym bowiem dniu upływa 50 lat od daty jej założenia przez spoczywającego w Bogu Cesarza Mikołaja Pawłowicza. Szkoła inżenierji zamierza uroczyście obchodzić 50-letnią rocznicę swego istnienia. Uroczystości z tego powodu, jak słychać, trwać będą trzy dni i zakończone zostaną wielkim balem. Na samo oświecenie gmachu wyznaczono, jak słychać, 10,000 rs.

* (Egzamina żołnierzy). *Rus. Inw.* donosi, że w komisji egzaminacyjnej przy głównym zarządzie zakładów wojskowo - naukowych składali w tym roku, od 14 do 30 października, egzamin 150 żołnierzy służby obowiązkowej i 3 junkrów, razem 153 osób, z których 129 wytrzymało egzamin skutecznie, jakoto: 26 na stopień oficerski, 86 na rangę klasową, a 17 na prerogatywy za zrzeczenie się awansu, podług dawnych przepisów.

* (Kwestja kolei żelaznej). *St. Peters. Wied.* piszą: „Z ukontentowaniem pospieszamy donieść, że inżynierowie Graczew i Targoński, wykonywający roboty w gubernji taurycklej przeszło lat 10, zaprojektowali linją kolei do południowej odnogi Sewastopola, bez tunelu i ze spadzistością nie przewyższającą $1/_{100}$.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 3 listopada.

Agitacja wyborcza jest obecnie bardziej ożywiona niż kiedykolwiek. Chodzi o wybór czterech deputowanych do ciała prawodawczego z czterech okręgów departamentu Sekwany. Opozycja chciałaby, ażeby wybór padł na takich kandydatów, którzy oświadczają, że nie złożą przysięgi wymaganej przez konstytucję. Są i tacy, którzy powiadają, że złożenie przysięgi może być pozorne. Co do nas, jesteśmy stronnikami znakomitego godła, które upowszechniło się 2,000 lat temu przez usta filozofa Zenona: „Znoś i powstrzymuj się." Jest to stoicyzm, podczas gdy przysięga złożona z powziętym zawczasu zamiarem na dotrzymania takowej, jest jezuityzmem. Tymczasem kandydaci na deputowanych są również liczni, jak niegdyś kandydaci do obowiązków tak dobrze płatnych pełnomocnika byłego „rządu narodowego" z r. 1863.

Dziennik *Réforme* zapowiadał na dzień wczorajszy manifestację na cmentarzu Montmartre. Gazeta *Réforme* powinnaby *zreformować* swoją redakcję, która jest tak źle poinformowana. Pewien cudzoziemiec, zwiedzając cmentarz Montmartre, powiedział: Widzę tu wielu policjantów pochowanych naokoło innych grobów. Koniec końcem, dzień wczorajszy przeszedł spokojnie.

Tymczasem spodziewają się tu wielkiej demonstracji na dzień 3 grudnia. Nie wierzę atoli, ażeby przyszła ona do skutku.

Arcybiskup paryzki napisał do papieża list, w którym uniewinnia się, iż nie może przybyć na sobór powszechny. Żal nam tego prałata, który pozostanie na zimę bez kapelusza... kardynalskiego.

Ksiądz Hyacynt zerwał stanowczo z Rzymem. Bawi on obecnie w Stanach Zjednoczonych, gdzie przyjęty został z zapałem.

Jenerał Fleury wyjechał do Petersburga. Płaca jego wynosi 300,000 franków (75,000 rsr.) rocznie. Za inne posady zajmowane przez tego jenerała, pobiera on osobną płacę, a mianowicie, jako jenerał dywizji 25,000 franków, jako adjutant cesarski 10,000 franków, jako wielki koniuszy 60,000 franków, czyli razem 390,000 franków rocznie. Ambasady francuzkie, najlepiej płatne po ambasadzie w Petersburgu, są: w Wiedniu 200,000 franków, w Madrycie 150,000 franków, w Konstantynopolu 140,000 franków, w Pekinie 120,000 franków, w Berlinie 110,000 franków, we Florencji tyleż.

Otrzymałem w tej chwili IV tom „Dziejów życia i panowania Cesarza Mikołaja I" (*Histoire de la vie et du règne de Nicolas I*), przez p. Pawła Lacroix (Bibliophile Jacob). Tom ten obejmuje dzieje powstania z r. 1830. Po raz to pierwszy wydano w języku francuzkim dzieło tak sumiennie napisane. Paweł Lacroix jest przedewszystkiem historykiem bezstronnym; wrzucił on do kosza wszystkie fałsze, w które tak bardzo obfitują dzieła napisane przez polaków. Jest to prawdziwe dzieło pomnikowe historyczne, napisane po mistrzowsku, na wzór Tacyta i Plutarcha. Dzieło to w ogólności obejmuje całkowite dzieje panowania Cesarza Mikołaja I. P. Paweł Lacroix postanowił głównie dać poznać charakter i ducha Cesarza Mikołaja I-go i obudzić w całej Europie poszanowanie i podziw, jakie budzi pamięć tego wielkiego Cesarza. Wywiązał się on z tego lojalnie, sumiennie, bez żadnej innej namiętności, oprócz zamiłowania prawdy, nie powodując się żadnym innym interesem, oprócz poczucia słuszności. Dowodzi on, że Cesarz Mikołaj nie powodował się nigdy żadnem innem życzeniem, żadną inną ambicją, z wyjątkiem utrzymania równowagi europejskiej, bronienia sprawy porządku przeciw rewolucji i zapewnienia wszędzie w swojem cesarstwie tryumfu zasadzie władzy, która jest podstawą każdego rządu sprawiedliwego, silnego i trwałego. Przedstawia on Cesarza Mikołaja, jako przygotowującego usamowolnienie włościan, zaprowadzającego obywatelstwo miejskie i wiejskie, miłującego i protegującego lud, dążącego do rozwoju rolnictwa i przemysłu, zwiększającego pomyślność i bogactwo mas, mnożącego siły żywotne narodu, organizującego własność gruntową, zaprowadzającego sprawiedliwość, układającego kodeksa, polepszającego stosunki społeczne, dążącego do zwiększenia potęgi i pomyślności swego cesarstwa, lecz ufnego w przeznaczenie Rosji. *X.*

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Narada szlachty czeskiej). *Tagblatt* podaje następującą wiadomość z Pragi, z daty 2-go listopada: „Na kilka godzin przed zamknięciem sesji sejmu czeskiego, znaczna liczba deputowanych stanu szlacheckiego umówiła się, że zgromadzi się 1-go listopada w Pardubicach na polowanie. Lecz zamiast przyjemności polowania w zimie, panowie zaproszeni odbyli w Pardubicach naradę, w której wzięli między innymi udział książęta Karol Auersperg, Schönberg, Lichtenstein, Taxis i Kiński. Opowiadają tu, iż chodziło podczas kilkogodzinnej konferencji o to, ażeby porozumieć się, pod jakiemi warunkami ta część szlachty czeskiej, która trzyma się dotąd zdala od stronnictwa konstytucyjnego, mogłaby okazać się skłonną do zbliżenia się do rządu. Podług pogłoski, konferencja miała mieć ten rezultat, że uczęstniczący w niej upoważnieni zostali do prowadzenia dalszych układów z ministerstwem."

* (A d r e s). *Narodni Listy* ogłosiły w swym numerze z 4-go listopada adres, podpisany przez licznych naczelników gmin w Czechach i wystósowany do arcybiskupa praskiego i do biskupów czeskich; adres ten obejmuje prośbę, ażeby duchowieństwo czeskie dążyło na soborze powszechnym do tego, iżby nieomylność papieża i te ustępy syllabusa, które sprzeciwiają się przekonaniom czechów katolickich i mogą wywołać rozdwojenie pomiędzy księżmi, nie zostały proklamowane jako dogmata wiary. Oprócz tego, ci którzy podpisali adres upraszają szczególniej, ażeby biskupi czescy wstawili się na korzyść żądań postawionych 27-go września r. b. na meetingu w Malin, „dla podniesienia ducha religijnego w Czechach,” które to żądania objęte są w następujących punktach: Zaprowadzenie języka ludowego w nabożeństwie; oczyszczenie nauki religji ze wszystkich przesądów i z martwych formuł; powrót kościoła do synodalnych form demokratycznych chrześcijaństwa pierwotnego; przywrócenie staroczeskich instytucyj ojców kościoła i oddanie funduszów religijnych pod administrację kościoła, która ma być reprezentowaną przez delegowanych od duchowieństwa i od osób świeckich w synodzie czeskim.

Francja.

* (P r o j e k t a d o p r a w). Rada stanu na ostatnich swoich posiedzeniach przyjęła następujące projekta do praw: 1. Projekt do prawa znoszącego zupełnie dotychczasową opłatę od soli przeznaczanej dla rolnictwa; 2. projekt do prawa dotyczącego reorganizacji szkoły języków wschodnich. *(La Fr.)*

* (K o m b i n a c j e m i n i s t e r j a l n e). Powrót p. Emila Olliviera, jak to już powiedziano, poruszył nowiniarzy politycznych. Jemu to przypisują odgłosy pochodzące z Compiegne i każą podróżować do rezydencji cesarskiej osobom, których nazwiska mogą mieć jak najprawdopodobniejszą styczność z kombinacjami ministerjalnemi. Nie potrzeba mówić tego, że pp. Rouher i Schneider figurują na pierwszym planie w tych przypuszczeniach i gadaninach. Tymczasem pierwszy z nich nie opuścił Cercey, a drugi znajduje się w Creuzot. Co się tyczy samego p. Emila Olliviera, należy uważać za prosty wymysł przypisywaną mu rolę w przypuszczalnych kombjnacjach. *(La Fr.)*

* (M i n i s t r o w i e). *Patrie* pisze pod datą 6-go listopada: Posiedzenie rady ministrów, które miało odbyć się dziś zrana w Compiègne, odroczone zostało do jutra. Ministrowie, którzy zaproszeni zostali dziś do Compiègne na obiad, przenocują tam i odbędą jutro zrana posiedzenie o zwykłej godzinie, pod prezydencją cesarza.

Hiszpanja.

* (O p o z y c j a r e p u b l i k a ń s k a). Co się tyczy opozycji republikańskiej, skierowanej w Hiszpanji przeciw księciu Tomaszowi genueńskiemu, takowa, o ile wnosić można z ogłoszonego obecnie listu deputowanego republikańskiego Capdevila, będzie nader pokojowa. P. Capdevila, który, jak wiadomo, jako dowódca jednej z band republikańskich, wyparty został za granicę francuzką i internowany został obecnie w Tours, zachęca w tym liście swych przyjaciół republikańskich, ażeby nie uciekali się już do przemocy. W liście tym powiedziano mianowicie: „Przemoc nie prowadzi do niczego; knowania marzycielskie, barykady, wystrzały z karabinów, podpalania i mordy, wychodzą na korzyść rządów uciskających. Ostatnie wypadki przekonały mnie, że wojna jest środkiem godnym pożałowania, i że znaczna część moich przyjaciół politycznych ożywiona jest jeszcze popędami okrutnemi ludzkości pierwotnej”. Czy tym zasadom przewódcy republikańskiego można zawierzyć, lub też czy takowe głoszone są dla tego jedynie, że kasztany były jeszcze za gorące do wyciągania, jest całkiem inną kwestja. Faktem jest niewątpliwym, że ostatnie resztki powstania republikańskiego zostały na teraz całkiem rozproszone. *Avenir national* ogłasza depeszę, donoszącą, że Joaritzi, ostatni przewódca bandy powstańczej, który stawiał jeszcze czoło wojskom, przeszedł na terytorjum francuzkie. Zamierza on ogłosić wkrótce broszurę o wypadkach w Hiszpanji. *(Nordd. A. Z.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 28 Paźdz. (9 Listopada).

Kalendarz.

We środę 29 października (10 listopada) — św. Andrzeja z Awelinu. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 13; zach. o godz. 4 min. 15.

We czwartek 30 października (11 listopada) — św. Marcina bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 15; zach. o godz. 4 min. 13.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 1.°2 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	747.4	741.5
Termometr Reaumura	+ 1.°2	+ 3.°8
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 4,°4 R. Najmniejsze ciepło + 0,°6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 9.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, balet fantastyczno-komiczny w 3-ch aktach (6-ciu obrazach), **Flick i Flock**. — Osoby: Flick, syn alchemika — p. *Turczynowicz*; Marta, jego babka, staruszka — pani *Rzewuska*, odmłodzona — pani *Oliwińska*, dziecko — panna *Simon*; Nella, wychowanica Marty — panna *Piotrowska*; Flock, przyjaciel Flicka — p. *Kuhne*; Van-Vett, mer — p. *Popiel*; Petersen, wieśniak — p. *Przedpełski*; Król Gnomów — p. *Marx*; Królowa Gnomów — pani *Boguszewska*; Topaz, ich córka — panna *Kowalska*; Amphitryta — panna *Dymecka*; Nereida — panna *Dylewska*; Komornik — p. *Minakowski*; Gertruda, przyjaciółka Marty — panna *Cedrowska*; Genjusz prawdy — panna *Pignan*; Posłaniec fortuny — panna *Baily*; Fortuna — panna *Kossakowska*. — **Tańce:** Allemande, Hollandaise, Ballabille, Walc, Scena z tańcem, Pas de trois, Matelot, Polka, Kankan, Bajadera, Mazur, Scena z tańcem, Apoteoza. — *Jutro*, we środę, komedja **Przyjaciel kobiet**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, na **Koncercie** Ant. *Rubinsteina*, było osób 1078.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano obrazek **Raj Miltona** i komedję **Damy i Huzary**, było osób 223.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia optyczne** H. Krosso. — Przedstawienia te zawierać będą cudne obrazy, objaśniane ustnym wykładem: 1) Geologja z rozmaitemi perjodami tworzenia się ziemi. 2) Potop, według najpierwszych oryginalnych rysunków Gustawa Doré w 15-u częściach. 3) Kolekcja najpiękniejszych miejsc w Europie i architektonicznych ozdób (przy pomocy magicznego światła). 4) Plastyczne dzieła sztuki, kopie największych mistrzów malarstwa, fantasmagorynne i czarodziejskie obrazy, dokonane przy pomocy optyki i cudowna gra kolorów. — Na powszechne żądanie. — Cena miejsc zniżona: Loża na osób 6, rubli sr. 3 kop. 30 na ubogich; loża na osób 4, rs. 2 k. 20 na ubogich; parquet kop. 50 i kop. 5 na ubogich; miejsce numerowane kop. 40 i 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 30, drugie miejsce kop. 20; galerja kop. 10. Dzieci do lat 10-ciu płacą na pierwsze i drugie miejsce połowę. — Początek o godzinie wpół do 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 575.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał - major baron *Korf*, i rzeczywisty radca stanu *Heinrichson*, z Petersburga.

* Dnia 27 (8) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 61, wyzdrowiało 76, umarło 7, pozostało 1791 (mężczyzn 862, kobiet 929), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 188, kobiet 172.

* Dnia 27 (8) bież. mies. i r., **urodziło się:** *chrześcjan:* płci mezkiej 8, płci żeńskiej 5; *starozakonnych:* płci mezkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 21; — **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 10; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci mezkiej 5, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci mezkiej 5, płci żeńskiej 5, razem 22.

Ceny Targowe.

dnia 27 Października (8 Listopada) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	72	5	40	6	70
Żyto	6	68	4	-	4	$17\frac{1}{2}$
Jęczmień	5	52	3	30	3	45
Owies	3	84	2	20	2	40
Siemie lniane	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	44	—	75	—	95

Pud siana od kop. $27\frac{1}{2}$ — 30. Pud słomy od kop. 20 - $22\frac{1}{2}$.

Dowozy: Pszenicy 86; Żyta 143; Jęczmienia 867; Owsa 229 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 28 Października (9 Listopada) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—			—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. .	—		—	—
„ „ „ bez kuponu .	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	91	32	91	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	90	49	90	16
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	-	100	75
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .	75	42	75	9
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .	-	—	-	-
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	-	-
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	—	—		
Metaliki Lutowe za rs. 100	101	67	101	33
„ Sierpniowe za rs. 100	101	50	101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 .	—		-	—
„ „ „ z 1866 rs. 100 .		-	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	103	25	102	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 . . .	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied.	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	70	50	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	-	-	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—		—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	118	95	118	80
„ . . .	„ „	k. t.	118	80	118	65
Wrocław . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	118	80	118	65
Hamburg . .	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	14	—	—
Paryż. . . .	300 Frank.	2 m.	97	20	—	—
Wiedeń . . .	150 Zł. W. A.	2 m.	97	50	-	
Petersburg .	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	33
„ . . .	„ „	k. t.	100	-	—	—
Moskwa . . .	„ „	1 m.	-	-	—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—		-	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $51\frac{1}{9}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $75\frac{5}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 27 Października (8 Listopada) 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$75\frac{1}{8}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{3}{4}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$83\frac{1}{4}$
„ „ 3 miesięczny		$82\frac{5}{6}$
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		$80\frac{7}{8}$
Listy Zastawne 4%.		$67\frac{1}{4}$
Listy Likwidacyjne		$56\frac{1}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%		$67\frac{1}{8}$
Koleje Rosyjskie.		$87\frac{1}{2}$
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$77\frac{7}{8}$
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej . . .		78
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej . .		$55\frac{7}{8}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		59
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		$115\frac{1}{2}$
„ „ „ 2-ej emisji		$112\frac{1}{2}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{3}{4}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$79\frac{7}{8}$
Żyto na targu		$48\frac{1}{2}$
„ na dostawę w jesieni		$47\frac{3}{8}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 20
„ Hamburg		—
„ Paryż		49 40
Pożyczka Narodowa		68 70
5% Metaliki		
Akcje Banku Kredytowego		220 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 30
Renta Włoska		53
Akcje Kredytu Ruchomego		195
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$93\frac{1}{4}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 8167.

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy Warszawie
w IMIENIU NASZEM
wydał wyrok następujący:

Obecni: Komosiński Prezes. Anhold, Geneli } Sędz.

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 7 (19) Października 1869 r.

(podp.) Komosiński Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu podania Karola Jacobson i Leona Gradomskiego w dniu dzisiejszym uczynionego, w ktorym ciż przedstawiają, że Dawid Hildebrandt handel kolonjalny i farb w Warszawie pod Nr. 804 prowadzący i tamże zamieszkały, zadłużywszy się im ogólną kwotę rsr. 1,193 kop. $9\frac{1}{2}$, mimo pozyskanych przeciwko niemu wyroków co do weksli na rs. 255 kop. 70 i rs. 264 kop. 71 wystawionych i rozwiniętej egzekucji Sądowej, takowej dotąd nie zapłacił, towary i ruchomości z pod zajęcia usunął, pozbawiając przez to wierzycieli wszelkiego bezpieczeństwa, a tym sposobem, że tenże stał się niewypłacalnym, i dla tego domagają się ogłoszenia jego upadłości.

Zważywszy:

Że skoro z akt pokładanych okazuje się że Dawid Hildebrandt zaciągniętego długu od Karola Jacobson w sumie rsr. 255, kop. 79, do wekslu d. 5 Sierpnia r. b. a od Leona Gradomskiego rs. 264 kop. 71 do wekslu d. 22 Czerwca r. b. i do weksksli dnia 13 Sierpnia t. r. rs. 300, oraz rs. 372 kop. $59\frac{1}{2}$, pomimo upływu terminów, pozyskanych co do 2-ch pierwszych weksli przeciwko niemu wyroków i rozwiniętej egzekucji Sądowej nie zaspokoił, a ztąd, że tenże stał się niewypłacalnym, w myśl więc art. 1, 5, 13 i dalszych K. H., upadłość jego ogłosić, zaś gdy z protokułu zajęcia przez Komornika Karwowskiego pod dniem 24 Września (6 Października) 1869 r. u Hildebrandrandta dokonanego jest dowód, że tenże Hildebrandt wszelkie ruchomości z pod tegoż zajęcia usunął, widocznie przez to działał na szkodę wierzycieli, zatem ściślejsze zabezpieczenie osoby tegoż przez osadzenie go w areszcie cywilnym za długi postanowić wypada.

Zważywszy:

Że gdy weksel na rs. 264 kop. $74\frac{1}{2}$ przez Hildebrandta na rzecz Gradomskiego wystawiony, został zaprotestowany pod dniem 12 (24) Sierpnia r. b., zatem tę datę, za datę upadłości przyjąć należy, i dla tego

Trybunał Handlowy w Warszawie

Upadłość Dawida Hildebrandt handel kolonjalny i farb w Warszawie pod Nr. 804 utrzymującego, i tamże zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 12 (24) Serpnia r. b. określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Hildebrandta należącego pod powyższym numerem lub gdzie bądź znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego, Podsędka Sądu Pokoju Wydziału II deleguje. Kuratorami upadłości Aleksandra Karwowskiego Obrońcę Sądowego i Karola Jacobson mianuje, na Sędziego Komisarza W-go Geneli Sędziego przeznacza. Osobę upadłego Hildebrandta, przez osadzenie go w areszcie cywilnym za długi zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rsr. 3 ustanawia i na masę wkłada. Mocą wyroku w pierwszej instancji pod temczasową egzekucją pomimo oppozycji i apelacji wydanego, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Komosiński Prezes.
(--) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy etc.
Za zgodność etc.
Warszawa d. 8 (20) Października 1869 r.
Podpisarz Trybunału,
(L. S.) (podp.) W. Andrychewicz.

N. D. *8159. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что Владыславъ Калишевскій и Осипъ Шыбке фелдшеры, изъ гор. Поддембицъ, Калишской Губерніи, Ленчицкаго уѣзда по приговору здѣшняго Суда отъ 12 (24) Марта 1868 г. подвергнуты денежному взысканію по 15 руб. сер. и двугодичному Полицейск му надзору, согласно стат. 576 уложенія о наказаніяхъ, за недозволенное врачеваніе.

Г. Ленчица, 25 Окт. (6 Нояб.) 1869 года.
Предсѣдательствующій Судя, Баеръ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N D. *5647. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej.*

Po śmierci: 1. Mojżesza Fejnkind, co do sumy rs. 25,000 na dobrach Mniszew z Okręgu Kozienickiego pod Nr. 10, a na dobrach Kasmanowie pod Nr. 9; 2. Piotra Grudzińskiego, współwłaściciela dóbr Sworzyce z Okręgu Konieckiego, oraz co do dzierżawy pod Nr. 12 w dziale III i sumy rs. 225 pod Nr. 2 lit. *d.* działu IV wykazu tychże dóbr zapisanych; 3. Józefy Staszyńskiej co do sumy 150 rs. pod Nr. 3 wykazu nieruchomości w Radomiu Nr. 108; 4. Józefa Szlęk, właściciela dóbr Adamczewice ze Sandomierskiego, i 5. Konstantego Winnickiego, właściciela dóbr Kobylanki z tegoż Okręgu, oraz wierzyciela sumy rs. 1,125 pod Nr. 3 działu IV, rygoru pod Nr. 9 i części wynagrodzenia likwidacyjnego pod Nr. 10 działu III wykazu dóbr Ubliszek z Okręgu Sandomierskiego zapisanych, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin ostateczny na dzień 2 (14) Lutego 1870 r.

Radom d. 19 (31) Lipca 1869 r.
2 - 2 J. N. Zengteller.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 8162. Sąd Pokoju w Błoniu Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości a mianowicie:

1. Domu drewnianego pod N. 32 przy którym w podwórzu kuźnia i 2 chlewki drewniane i placu na którym zabudowania te stoją w m. Błoniu przy ulicy Warszawskiej położonego i

2. Stodoły z placem na którym stoi i ogrodem, graniczących z placami Jakóba Chmurskiego obecnie Adolfa Jankiewicza z jednej i S-rów Tomasza Psyka z drugiej strony w m. Błoniu sytuowanych.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa regulacja co do pierwszej nieruchomości w d. 12 (24) a co do drugiej w dniu 13 (25) Lutego 1870 r. w Sądzie tutejszym, nastąpi

Wzywa je przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie do tego umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, do regulacji podpadną skutkom prekluzji w art 154 i 160. prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek regulacji wydaną będzie co do wywołanych nieruchomości nastąpi w d 14 (26) Lutego 1870 r o godzinie 3-ej z południa na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia decyzji przytomnymi być winni.

Błonie d 18 (30) Października 1869 r.
Podsędk, Gogolewski.

N. D. 8161. Sąd Pokoju w Prasnyszu.

Na skutek żądania Prokuratorji w Królestwie Polskiem i z mocy art. 23 prawa hypotecznego z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 4 (16) Lutego 1870 r. o godzinie 10 z rana w tutejszym Sądzie odbędzie się pierwiastkowa regulacja hypoteki.

a) Domu w mieście Prasnyszu pod Nr. 459 położonego dawniej do klasztoru X. X. Bernardynów, tudzież:

b) Gruntu i łąki przy rzece Ładyni w terytorjum miasta Ciechanowa, gubernji Płockiej położone, przedtem do lasztoru X. X. Augustyanów w Ciechanowie, należące, a obecnie na własność skarbu przeszłych.

Wzywa więc wszystkich interesantów, którzy jakiekolwiek prawa do nieruchomości tych mieć mogą, aby się w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie lub urzędownie umocowanych zgłosili i wnioski swoje z tytułem prawa ich udowadniającemi do protokółu regulacyjnego w Sądzie Pokoju w Prasnyszu podali, a to pod skutkami przez art. 154 prawa o hypotekach z roku 1818 zagrożonemi.

Prasnysz d. 23 Paździer. (4 Listop.) 1869 r.
Podsędek, Taczanowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7938. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na jednoroczne, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70, do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r. wydzierżawienie posesji Nr. 2645 i 2646 w Warszawie przy ulicy Marjensztat położonej, na rzecz zaległych podatków zajętych od sumy dzierżawnej na rs. 1,500 ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zemieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 150 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administuacyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której, podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 2645 i 2646 w Warszawie przy ulicy Marjensztat położoną, na rok jeden, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r., do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r., ofiarując się za takową dzierżawę rs. N. N. (wypisać literami, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit kasy na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 150 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa dnia 16 (28) Paździer. 1869 roku.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 7939. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (23) Listopada roku bieżącego o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne to jest od d 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r do tegoż dnia i mca 1870/71 roku wydzierżawienie posesji Nr. 164 w Pradze przy ulicy Targowej położonej na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rsr. 554 ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rsr. 86 i na koszta ogłoszenia rsr 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się zadzierżawić posesję Nr. 164 w Pradze przy ulicy Targowej położoną na rok jeden to jest od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 do tegoż dnia i mca 1870/71 r. ofiarując za takową dzierżawę rsr. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 86 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa d. 16 (28) Października 1869 r.
p. o Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski
2—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 8031. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8, Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa, jesionowa rozbierana w dniu 4 (16) Listopada 1869 r. o godzinie12 w południe w domu pod Nr. 1476 przy ulicy Ślizkiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 19 (31) Października 1869 r.
2—2 A. Gagatnicki.

N. D. *8032. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 8 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: garnitur mebli machoniowych składający się: z kanapy, stołu przed kanapą, dwóch foteli i sześciu krzeseł, w d. 4 (16)) Lstopada 1869 r. o godzinie 11-ej z rana w domu pod Nr 1384/5 przy ulicy Marszałkowskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Października 1869 r.
2—2 Gagatnicki.

N. D. 8033. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości. a mianowicie: meble jesionowe i swiecznik mosiężny, w dniu 3 (15) Listopada 1869 roku o godzinie 11 z rana na targu publicznym Grzybowie, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną

Warszawa d. 19 (31) Października 1869 r.
2—2 Gagatnicki.

N. D. 8165. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424, zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 5,000 z procentem 5% od dnia 3 (15) Lipca 1866 r. i kosztów od Ludwiki z Grabkowskich po Antonim Szaniawskim pozostałej wdowy, obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie Nr. 1118 lit. *a* położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 11 (23) Sierpnia 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy narożnie Ceglanej i Ciepłej pod Nr, 1118*a* na gruncie czynszowym; z którego opłaca się rocznie rs. 5 kop. 29 w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym 8 w gminie Magistratu Miasta Warszawy w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydz. III położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki z Grabkowskich po Antonim Szaniawskim pozostałej wdowy należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 10,800 mająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Kamienica masiv murowana z suteryną, parterowa, z mieszkaniami poddasznemi, blachą kryta, trzy kominy murowane mająca.

2. Dom masiv murowany z suterynami, piwnicami o parterze i pierwszym piętrze, blachą kryty, ośm kominów murowanych mający.

3. Mur wysokości parterowej, przy którym od strony podwórza są komórki z drzewa pod półdachem częścią blachą a w części deskami kryte.

4. Kamienica murowana parterowa stara, w części pod półdachem, a w części z dachem dwuokapowym karpiówką krytym, cztery kominy murowane mająca, za tą kamienicą znajduje się brama na słupach murowanych.

5. Oficynka murowana parterowa stara blachą kryta o jednym kominie.

6. Oficyna murowana parterowa z suterynami pod półdachem, holenderką kryta, o dwóch kominach

7. Oficyna murowana parterowa z sutarynami o parterze, pierwszym piętrze i mieszkanaich poddasznych pod półdachem blachą kryta.

8. Zabudowanie drewniane o parterze i pierwszym piętrze pod półdachem blachą kryte o jednym kominie murowanym.

9. Oficyna murowana parterowa, o trzech kominach częścią holenderką, a przy okapach blachą kryta, z suterynami i piwnicami.

10. Oficyna murowana parterowa pod półdachem gontem kryta, a w części dachówką karpiówką dwa kominy murowane mająca.

11. Dwie stajnie z drzewa pod półdachem gontami kryte.

12. Zahudowanie z drzewa pod półdachem, gontami kryte w którym znajdują się komórki, kloaka i śmietnik.

13. Komórka z drzewa deskami kryta.

14. Zabudowanie z drzewa pod półdachem gontami kryte, o parterze i pierwszym piętrze z gankiem i barjerą drewnianą, w którym to zabudowaniu znajdują się komórki.

15. Wozownia i stajnia z drzewa w pruski mur otynkowana, pod półdachem gontami kryta,

16. Komórka z drzewa gontem kryta.

17. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

18. Dwa podwórza po większej części kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanej dłużniczki jest 71 lokatorów i jeden lokal próżny, obecnie nie zajęty przez nikogo, lokatorzy z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczający, są w akcie zajęcia wymienieni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzedującemu, na ręce Józefa Ziemiańskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Józefa Myszkowskiego starszego Kancelisty tegoż Sądu.

Obudwom dnia 12 (24) Sierpnia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 15 (27) Sierpnia 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 25 Listopada (7 Grudnia) 9 (21) Grudnia i 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie narożnie przy ulicy Ceglanej i Ciepłej położonej Trybunał tutejszy wyrokiem daty 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej niernchomości na dzień 16 (28) Stycznia 1867 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 10,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa d. 26 Grudnia (7 Stycz. 1866/7 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów przez dłużniczkę Ludwikę Szaniawską wytoczonych Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 16 (28) Stycznia 1867 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej na dzień 16 (28) Czerwca 1867 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549, przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się(mianego.

Warszawa d. 23 Stycznia 4 Lutego) 1867 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie gdy Izrael Przepiórka popierać subhastacji zaniechał Prakseda Thugutt wdowa obywatelka w Warszawie pod Nr. 30 za mieszkała, zamieszkanie prawne do niniejszego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 484*a* przy ulicy Miodowe zamieszkałego obrane mająca i przez tegoż działająca wierzycielka hypoteczna sumy rs. 2700 z procentem 5% od dnia 17 (29) Stycznia 1866 r. licząc uzyskała wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie pod dniem 19 (31) Sierpnia 1867 r. upoważniający ją do dalszego popierania snbhastacji nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej, w miejsce Izraela Przepiórki i po przeprowadzeniu sporów przez dłużniczkę Ludwikę Szaniawską wytoczonych gdy takowe Senat Rządzący IX Departamentu wyrokiem daty 9 (21) Marca 1868 r. odrzucił, została sporządzoną taksa przez biegłych mianowanych wspomnionej nieruchomości wykazująca szacunek takowej na rs. 45,000 a następnie Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie Praksedy Thugutt w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej na dzień 4 (16) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 30,000 jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Vadium do licytacji rs. 2000.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1868 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł bez skutku dla braku licytantów Trybunał tutejszy wyrokiem daty 7 (19) Czerwca 1868 r. między Praksedą Thugutt a Ludwiką Szaniawską zapadłym taksę nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej przez biegłych Jana Jakuba Wischke, Henryka Muklanowicza i Kleofasa Konopkę sporządzoną za niedokładną i nieodpowiadającą rzeczywistej wartości uznał, szacunek tejże nieruchomości na rs. 30,000 ustanowił i od $^2/_3$ części tego szacunku licytację odbyć nakazał, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 9 (21) Lipca 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000 jako $^2/_3$ części szacunku przez Trybunał ustanowionego.

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1868 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbytych trzech publikacjach zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 25 Listopada (7 Grudnia), 9 (21) Grudnia i 23 Gruduia (4 Stycznia) 1866/7 r. oraz przygotowawczego przysądzenia w d. 16 (28) Stycznia 1867 r. nastąpiła ostateczna sprzedaż w dniu 9 (21) Lipca 1868 r. w którym to terminie Trybunał nieruchomość Nr. 1118*a* w Warszawie Arturowi Bardzkiemu Patronowi za najwyżej postąpioną sumę rs, 30,001 przysądził poczem tenże Patron Bardzki w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r. złożył przed Pisarzem Trybunału deklarację, iż wzmiankowaną nieruchomość zalicytował na rzecz i osobę Antoniego Tischler Obywatela w Warszawie pod Nr. 1379 zamieszkałego, który jednocześnie deklarację tę akceptował, gdy wszakże warunków licytacyjnych niedopełnił i dowodów usprawiedliwiających w myśl art. 737 K. P. S. Pisarzowi Tryb. Cywilnego niezłożył Józef Hempel obywatel jako jedyny i wylegitimowany sukcesor po Andrzeju Hempel a tym samem wierzyciel hypoteczny sumy rs. 1800 z procentem od d. 13 (25) Maja 1864 r. zalegającym, w Warzawie pod Nr. 1258*a* zamieszkały, zaś zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępwania relicytacyjnego u Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, tamże przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego sobie obierający, w poszukiwaniu sumy rs. 1800 z procentem od dnia 13 (25) Maja 1864 r. zalegającym pozyskał pod dniem 2 (14) Września 1869 r. swiadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, niedopełnienie warunków kupna przez Antoniego Tischler stwierdzające i na podstawie takowego w myśl art. 737 i innych K. P. S. przedsiewziął relicytację nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie na ryzyko wyż wymienionego Antoniego Tischler.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży relicytacyjnej odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń w Wydziale I d. 8 (20) Października 1869 r. o godzinie 10 z raana.

Sprzedażą relicytacyjną kieruję Józef Naimski Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane i u którego zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzanemi być mogą.

Warszawa d. 8 (20) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków przedaży nieruchości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej, dnia 8 (20) Października 1869 r. na niebezpieczeństwo Antoniego Tischler przedsięwziętej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 8 (20) Października 1869 roku wydanym, termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczył na dzień 22 Października (3 Listopada) 1869 r. godzinę 10 rano w Wydziale I w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 5,000 jako podanej przez popierającego relicytacją Józefa Hempel, zaś w terminie ostatecznym zacznie się od sumy rs. 20,000 kop. 33⅓ jako $^2/_3$ części szacunku przez Tischlera postąpionego.

Vadjum wynosi rs. 2,000.

Warszawa d. 8 (20) Października 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 22 Października (3 Listopada) 1869 r. terminu drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie, Trybunał wyrokiem w tym dniu wydanym, termin do trzeciej publikacji i ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 11 (23) Listopada 1869 r. na godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń jak wyżej oznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,000 kop. 33⅓ jako $^2/_3$ części szacunku przez Tischlera postąpionego. Vadium wynosi rs. 2,000

Warszawa d. 22 Paździer (3 Listopada) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *8153.* *Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.*

Основаясь предписаніемъ Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 2 сего Октября, за № 12218, объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что 14 (26) Ноября 1869 г. въ 10 часовъ утра въ Управленіи Магистрата города Кола, въ присутствіи помощника начальника уѣзда, по административнымъ дѣламъ, производиться будутъ публичные торги на отдачу въ 3-хъ лѣтнѣе арендное содержаніе дома съ садомъ владѣльцевъ супруговъ Тамичковъ въ городѣ Коло на Варшавскомъ Предмѣстѣ подъ № 345, отъ суммы 50 руб. въ годъ. Соискателя обязаны представить торговаго залога (vadium) 12 руб. 50 коп. Ближайшіе торговые кондиціи у объявляющаго сіе торги секвестратора и въ магистратѣ города Кола находятся.

г. Коло 24 Октября дня 1869 года.
Радзинскій.

N D. 8171. Prawnie zajęte objekta, jako to: meble mahoniowe, jesionowe, sosnowe, bilard, stoły, lustra, zegary, miedź kuchenna, świeczniki, garderoba i bielzna rozmaita, srebro i t p., w Warszawie w dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 10 rano na Muranowie, a o godzinie 11 przed trzema Krzyżami, w dniu 31 (12) t. m. o godzinie 10 rano na Starem mieście i na Muranowie, a o godzinie 3 z południa pod Lwem, i w dniu 3 (15) Listopada, o godzinie 10 rano za Żelazną-Bramą, przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 Władysław *Karwowski*, Komornik.

N. D. 8169. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej jako to: lustro, meble machoniowe i topolowe, w dniu 29 Października (10 Listopada) r. b. o godzinie 10 z rana przed trzema Krzyżami; pianino machoniowe, srebro stołowe, garderoba mezka i damska, meble machoniowe, jesionowe, i t. p. w tymże dniu o godzinie 12 w południe na Grzybowie; garnitur mebli machoniowych, dywan i obraz olejny w dniu 3 (15) Listopada r b. o godzinie 10 z rana za Żelazną-Bramą w Warszawie, przez publiczną licytacj sprzedane zostaną.

Warszawa d. 28 Paździer. (9 Listop.) 1869 r.

1—1 A. *Gawryłow*. Komornik.

N. D. 8170. Podaje do wiadomości: że w d 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Grzybów zwanym, i w d. 31 Października (12 Listopada) r b. o godzinie 12 w południe, na targu za Żelazną Bramą zwanym w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jesionowe i machoniowe, jako to: kanapa, stoliki, krzesła, fotele, łóżka, biórka, szafy, komody, sofa i t. p. przedmiota przez publiczną licytację sprzedane zostaną J *Kurman*, Komornik

---

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 8148

Nagrody rs. 15.

Talon od kuponów od obligacji Skarbowej Królestwa Polskiego **Nr. 24,467** zaginął. Ktoby takowy znalazł, zechce zwrócić na ulicę Pańską pod Nr. 1213, do Rządcy domu, a odbierze **powyższą nagrodę.**

2—3—13,893

N. D. 7755. Podaje do wiadomości publicznej iż **Bilet Lombardowy** wydany z Nr. 1159 na rs. 5, zaginął. Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 19 Września (1 Października) r. b., to jest od daty ostatniego ogłoszenia, zgłosił się i prawo posiadania onego w dyrekcji lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydany zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach dyrekcji. (12,136)

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7834. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 5 (17) Ноября сего года въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи на поставку каменнаго угля для Варшавской Слѣдственной тюрьмы, Полицейскаго ареста при Магистратѣ г. Варшавы и для ареста за долги въ г. Варшавѣ около 15,300 пудовъ, въ теченіи однаго года, считая съ 1 (13) Января 1870 по тоже число 1871 года изустные торги съ пониженіемъ, каковые предположено начать съ нынѣшей контрактной цѣны 12⅛ коп. за пудъ.

Желающіе принять на себя поставку обязаны представить въ Губернскомъ Правленіи при торгахъ въ залогъ монетою, кредитными бумагами принимаемыми въ залоги при казенныхъ подрядахъ, сими послѣдними, считая по курсу 300 руб., равно представить гильдейское свидѣтельство 2-й гильдіи, или обязательство пріобресть таковое съ 1 Января 1870 г. въ обеспеченіе же сего обязательства представить при залоговой суммѣ деньги причитающіеся къ уплатѣ въ казну за помянутое свидѣтельство.

Условія поставки будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутственное время въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи.

Г. Варшава, 13 Октября 1869 года.

Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
1—3 Яновскій.

N. D. 7725. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его 4 Ноября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги, на отдачу въ оптовый подрядъ окончанія постройки шоссейной дороги 2 разряда отъ города Нешавы до Нешавской станцій Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, согласно утвержденной смѣтѣ въ 2,438 р. 68½ к.

Къ торгамъ надлежитъ представить залогъ въ 244 р., а лице, за которымъ состоится подрядъ, обязано дополнить оный до ⅕ части торговой суммы, кондицій могутъ быть разсматриваемы контрагентамы въ дежурной комнатѣ Губернскаго Правленія во всякое время 10 Октября 1869 г.

(Образецъ объявленія), на бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства.

Объявленіе.

Вслѣдствіе вызова Варшавскаго Губрнскаго Правленія, отъ 10 Октября с. г. житель (тутъ объяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ то улицу и № дома) симъ объявляю, что постройку шоссейной дороги отъ города Нешавы до Нешавской станціи Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, принимаю на себя въ подрядъ за (столько то прописью безъ поправокъ и подчистокъ) согласно условіямъ, уже разсмотрѣннымъ мною и подписаннымъ.

Въ обеспеченіе сего представляю въ залогъ (столько то р. то есть билетъ въ суммѣ 00 р. или наличными 00 р. прописью), или же квитанцію такого то казначейства въ принятіи въ депозитъ (столько то).

Въ удостовѣреніе чего настоящее объявленіе собственноручно подписую (написать четко имя и фамилію, мѣсто отъ куда писано, число, мѣсяцъ и годъ).

г. Варшава 10 Октября 1869 года.

за Совѣтника, Пашковскій.
Дѣлопроизводитель, Пржилускій.

N. D. 7729. *Петроковское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться 3 (15) Ноября с. г. публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на исправленіе и перестройку 15 мостовъ въ г. Петроковѣ, начиная со смѣтной суммы 2,088 р. 84½ коп.

Желающіе взять этотъ подрядъ должны до 12 часовъ дня выше прописаннаго числа, представить въ присутствіе заявленія, составленныя по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, написанныя четко безъ поправокъ и подчистокъ, съ приложеніемъ квитанціи Петроковскаго или другаго казначейства, на внесенный временный залогъ въ количествѣ 209 р., наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ постановленій.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на подрядъ исправленія и перестройки мостовъ въ г. Петроковѣ."

Подробныя торговыя условія, и смѣта могутъ быть пересмотрѣны ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней, въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Правленія, симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ по исправленію и перестройкѣ 15 мостовъ въ г. Петроковѣ, исчисленный по смѣтѣ въ 2,088 р. 84½ к. за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью), подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціахъ къ сему подряду изложеннымъ.

Квитанцію казначейства на представленный временный залогъ въ количествѣ . . . руб. у сего прилагаю. Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. числа и мѣсяца N. 1869 г.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Петроковъ, 9 (21) Октября 1869 г.
2—3 Совѣтникъ, Либицкій.

N. D. 7965. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 11 Ноября 1869 г. въ часъ по полудни, въ присутствіи его, будутъ производиться изустные торги на поставку въ будущемъ 1870 году, для Губернскаго Правленія, его Типографіи и Литографіи особой канцеляріи Г. Губернатора письменныхъ, типографныхъ и литографныхъ матеріаловъ и канцелярскихъ принадлежностей.

Торги будутъ производиться (in minus), съ уступкою % отъ суммы, которая будетъ причитаться подрядчику за доставленные каждый разъ матеріалы, цѣны которыхъ установлены въ Губернскомъ Правленіи.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться къ назначенному сроку въ Губернское Правленіе и представить залогъ въ количествѣ 350 руб. равняющійся $^1/_{10}$ части подряда; не удержавшимся на торгахъ, залогъ будетъ возвращенъ немедленно.

Условія торговъ и образцы матеріаловъ могутъ быть разсмотриваемы въ Губернскомъ Правленіи ежедневно въ присутственное время, за исключеніемъ дней праздничныхъ и воскресныхъ.

Г. Кѣльцы, 17 Октября 1869 года.

Секретарь Губернскаго Правленія,
2—3 Черкевичъ.

***N. D. 7577.** Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7, Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną:

1. Józefów, składające się z miasta Józefowa, z folwarków i wsi: Kolczyn, Rybitwy, Nieszawa Bossonia, Bór, Chruslina Chruslinki, oraz z następujących przyległości: Wólki Kolczyńskiej inaczej Wólki Judaszewskiej albo Wólki Józefowskiej, Chruślanki Poddzierzkobckiej, folwarku Nietrzeba zwanego, jakotež Poczerśla, Stadniska i Rozejmów; z folwarku Wandalin, osady kolonjalnej Idalin, tudzież folwarku oddzielnej nomenklatury niemającego, a do wsi Chrusliny należącego, z prawem prezentowania proboszczów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu, w Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 17,352 kop. 65, vadium do licytacji rsr. 36,285, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 164,660, termin sprzedaży dnia 9 (21) Czerwca 1870 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Feliksem Wasiutyńskim.

2. Lubartów, dawniej Lewartów, składające się z miasteczka Firlej przedtem Firlejów zwanego, z folwarków i wsi Syrock, Pipisówka, z części w Łukówcu czyli Zagrody Łukowieckie, Górki, Brzeziny, Lisów, z nowoerygowanych kolonji Mieczysławka i Zagrody Lubartowskie dawniej Raszów zwane i Trzcińca, z dóbr Rudzieńskich, jako to wsi i folwarków: Rudno, Kierzkówka, Rudka Gołąbska, Gołąb' Lubartowski, Wypnicha z częścią łąk na Składowie, Rawa Gawłówka, Sobolów, Kunów, nonoerygowanej kolonji Karolówka, z wsi Krupy z częścią przykupioną i części na Ostrowie Wielkim, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie, P-cie Lubartowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 29,722 k. 97, vadium do licytacji rs. 84,315, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 579,630, termin sprzedaży d. 5 (17) Czerwca 1870 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Walerym Głowackim.

3. Modliborzyce, składające się z miasteczka Modliborzyce, folwarków i wsi Słupie i Dąbie, wraz cum jure patronatus et collationis presentandorum do Kościoła Modliborzyckiego parachorum et vicariorum, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, w Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą ruh. sr. 10,591 kop. 67½, vadium do licytacji rsr. 18,930, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 93,920, termin sprzedaży dnia 10 (22) Czerwca 1870 r., w mieście Lublinie przed Rejentem Ciświckim.

4. Tyszowce, składające się z miasta tegoż nazwiska, z przedmieści Zamłynie i Dębina, tudzież wsi Mikulin, Klątwy, Przewale i Podbór, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie, w Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 9,093 kop. 83, vadium do licytacji rsr. 20,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 98,854 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 11 (23) Czerwca 1870 roku, w mieście Lublinie przed Rejentem Wiktorem Juścińskim.

We wszystkich wyżej wymienionych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan i mieszczan, przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylkò grunta po ich uposażeniu przy dziedzicu pozostałe.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10-ej z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, wedle których nabywca uiści szacunek w następującym sposobie:

a) Potrąci sumę vadjalną podług jej wartości na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41 ustępu 1, 2, 3, prawa hypotecznego z roku 1818 o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Wniesie do kasy Dyrekcji Szczegółowej, w ciągu dni najdalej 20 po licytacji: z dóbr: Józefów w listach zastawnych 3-go okresu, 2-ej serji z właściwemi kuponami rsr. 27,870 i gotowizną rs. 13 k. 75.

Z dóbr Lubartów w listach zastawnych 3-go okresu, 2 serji, z właściwemi kuponami rsr. 17,790 i gotowizną rs. 1 kop. 77.

Z dóbr Modliborzyce, w listach zastawnych. 3 go okresu, II-ej serji, z właściwemi kuponami rs. 3,075 i gotowizną rs. 13 k. 69½.
a to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:
Z dóbr Józefów rs. 43,260.
Z dobr Lubartów rs. 26,700.
Z dóbr Modliborzyce rs. 4,110.
jaka listami likwidacyjnemi w depozyt Banku Polskiego złożonemi, ubezpieczoną została.

Suma wyżej co do każdych dóbr wymieniona, tak w listach zastawnych jak i w gotowiźnie wymaganą jest pod rygorem relicytacji. Nabywca zaś ma prawo potrącić ją z postąpionego szacunku, licząc listy zastawne z kuponem bieżącym w imiennej wartości.

c) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego zostającą przy gruncie, a to w ilości, jaka po zaspokojeniu zaległości i po spłacie częściowej ad c) pozostanie do umorzenia w następnych ratach.

e) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z bieżącemi kuponami, *w imiennej wartości*, pod rygorem relicytacji.

Uwaga. Wrazie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji przeznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kanselarji tegoż samego Rejenta.

Lublin d. 1 (13) Września 1869 roku.

za Prezesa, Kosterski.
1- 3 Pisarz Illustrowski.

N. D. 7668. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 7 (19) Ноября 1869 г., въ 12 часовъ въ полдень произведены будутъ въ присутствіи сего Управленія, въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337 торги, за опечатанными объявленіями, на очистки починку и содержаніе въ исправности а также наблюденіе за акуратнымъ ходомъ казенныхъ почтовыхъ часовъ, въ теченіи одногодичнаго срока т. е. съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 года, согласно оговоркамъ указаннымъ въ торговыхъ условіяхъ, каковые могутъ быть разсмотрѣны въ урочные часы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа; желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа выше означеннаго числа до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленія, подчистокъ, перемарокъ, на гербовой бумагѣ, тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью количества уступаемаго въ пользу казны процента. Къ объявленію слѣдуетъ приложить документъ, что желающій взять подрядъ есть часовыхъ дѣлъ мастеръ и и имѣетъ въ городѣ Варшавѣ магазинъ часовыхъ дѣлъ, ибо такія только лица могутъ участвовать въ торгахъ, сверхъ того желающій обязанъ предстевить залогъ въ количествѣ 20 руб. наличными деньгами. Объявленіе съ подчистками и поправками, написанныя не по указанной ниже формѣ и безъ выше приведенныхъ документовъ приняты не будутъ.

(Писать на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 коп.).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Управленія Западнаго Почтоваго Округа отъ . . . . Октября 1869 г., за № . . . . представляю настоящее объявленіе въ томъ, что принимаю на себя, очистку, починку и содержаніе въ исправности большихъ и малыхъ казенныхъ почтовыхъ часовъ, находящихся въ Управленіи Западнаго Почтоваго Округа въ Варшавскомъ Почтамтѣ, а также въ нѣкоторыхъ Почтовыхъ Конторахъ и Экспедиціяхъ, а равно заводить и поверять изъ числа оныхъ тѣ большие и малые часы, которые находятся въ Варшавѣ, въ канцеляріяхъ, Управленія Округа и Варшавскаго Почтамта, считая въ то число двое наружныхъ часовъ въ стенахъ почтоваго дома № 421, а такъ же одни въ домѣ № 1337, въ теченіи одногодичнаго срока т. е. 1 (13) Января 1870 года по тоже число и мѣсяцъ 1871 г., въ Почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ № 421 и 1337 при Краковскомъ Предмѣстіи и Варецкой Площади, съ уступкою отъ суммы 119 руб. стодевятнадцать руб. сер. назначенной за сказанные часовые работы въ годъ процентовъ (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью, количество уступаемаго часовымъ мастеромъ процента) принимая на себя всѣ обязанности заключающіяся вѣ торговыхъ условіяхъ каковы мною прочитаны; требуемый же залогъ въ количествѣ 20 р. с. при семъ представляю съ тѣмъ, что если подрядъ этотъ не останется за мною то представленный залогъ получу обратно.

Постоянное мѣсто жительства моего въ (здѣсь пояснитъ мѣсто жительства и улицу и N. дома) писалъ въ г. Варшавѣ . . дня . , мца . . . 1869 года, подписать четко имя и фамилію) на конвертѣ скерхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа слѣдуетъ еще написать (объявленіе на производство часовыхъ работъ.

Г. Варшава, 8 Октября 1869 годъ.

Начальникъ Округа, Фрейгангъ.
Начальникъ Отдѣленія,
3—3 Хрубантъ.

N. D. 7982. *Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 3 (15) Октября с. г. за № 6326, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 13 (25) Ноября с. г. въ 12 часовъ утра будетъ производиться въ Уѣздномъ Управленіи торгъ (in minus), чрезъ опечатанныя объявленія на подрядъ постройки еврейской бани въ г. Бендинѣ, начиная отъ суммы 7,268 руб. 30 коп. показанной по смѣтѣ.

Лица желающія приступить къ торгамъ, должны явиться сами или прислать въ Уѣздное Управленіе въ означенномъ срокѣ запечатанныя деклараціи по ниже прилагаемой формѣ и къ деклараціи приложить квитанцію о внесеніи въ которую либо изъ казенныхъ или городскихъ касъ залога въ количествѣ 727 р. или представить таковый наличными деньгами; торговыя же условія могутъ быть разсмотрѣны въ Управленіи.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Бендинскаго Уѣзда отъ N числа 1869 г., симъ объявляю, что подрядъ постройки еврейской бани въ г. Бендинѣ, обязываюсь исполнить по утвержденной Петроковскимъ Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ за сумму . . . . . р. . . . . . к. (написать прописью) подвергаясь всѣмъ обязательствамъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ извѣстны, квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ (или наличныя деньги) въ количествѣ 727 руб. сер. прилагаю.

Жительство мое въ N., писалъ въ N. дня N. годъ N. (здѣсь выписить имя и фамилію).

Г. Бендинъ, 17 (29) Октября 1869 г.

Начальникъ Уѣзда, Маіоръ,
фонъ Гейнце.

N. D. 7952. *Остроленкское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 19 Ноября (1 Декабря) сего года будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на подрядъ распространенія и починки детенціоннаго и полицейскаго арестовъ въ городѣ Остроленкѣ. Торги начнутся отъ суммы 1,951 руб. 43¼ коп. а потому лица желающіе участвовать въ этихъ торгахъ должны явиться въ Уѣздное Управленіе въ назначенный срокъ, гдѣ о кондиціяхъ къ торгамъ могутъ освѣдомится ежедневно кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Остроленскаго Уѣзднаго Управленія прилагая квитанцію NN. Казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ (прописью и цыфрами) объявляю, что обязуюсь взять съ подряда распространеніе и починку детенціоннаго и полицейскаго арестовъ въ гор. Остроленкѣ за сумму (прописью и цыфрами) и что на условія обозначенныя на сей подрядъ вполнѣ соглашаюсь; если торги за мною не останутся, то представленный залогъ лично получу (или прошу выслать въ N.), мѣсто постояннаго жительства имѣю въ NN.) число, мѣсяцъ, годъ, имя и фамилія.

Г. Остроленка, 16 (28) Октября 1869 г.

Помощникъ Начальника
2—3 Уѣзда, (. . . . . . .).

N. D. 7730. *Начальникъ Пултускаго Уѣзда.*

Объявляю во всеобщее свѣденіе, что 28 Октября (9 Ноября) с. г. въ 2 часа по полудни, въ Пултускомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться торги (in minus), посредствомъ подачи запечатанныхъ объявленій, по прилагаемой формѣ, на починку съ подряда трехъ мостовъ и перестилку мостовой въ городѣ Пултускѣ, начиная отъ суммы 1,637 р. 67 к., назначенной по распоряженію Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 18 Сентября с. г за № 4438, на основаніи утвержденныхъ смѣтъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить въ Пултуское Окружное Казначейство залогъ въ количествѣ 167 р. 37 к. то есть $^1/_{10}$ часть смѣтной суммы.

Залогъ этотъ тѣмъ, за которыми неостанетя подрядъ, будетъ возвращенъ тотчасъ по окончаніи торговъ, тотъ же кто приметъ на себя подрядъ, будетъ обязанъ дополнить залогъ $^1/_5$ части суммы выпрошенной на торгахъ.

О прочихъ торговыхъ условіяхъ, можно освѣдомляться въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ дней неприсутственныхъ.

г. Пултускъ 7 (19) Октября 1869 года.

Полковникъ, (. . . . .).

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе объявленія Начальника Пултускаго Уѣзда отъ N. за № N. я ниже подписавшійся житель города, или селеніи N. Уѣзда N. обявляюсь настоящимъ объявленіемъ, произвесть починку трехъ мостовъ и перестилку мостовой въ городѣ Пултускѣ, согласно утвержденныхъ смѣтъ, за сумму (прописью словами), подвергаясь отвѣтственности за невыполненіе какой либо статьи опредѣленной условіями.

Квитанцію Пултускаго Окружнаго Казначейства за № N. на внесенный залогъ въ количествѣ 167 р. 37 к. прилагаю.

Число, мѣсяцъ, годъ и подпись подающаго объявленіе.

N. D. 7764. *Кленовское Лѣсное Управленіе.*

Поставляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основанія предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 3-го Сентября сего года за № 2058 и 17 Сентября с. г. за № 2734, 12 (24) Ноября с. г. въ 11 часовъ утра, въ присутствіи Кленовскаго Лѣснаго Управленія въ дер. Броншевице, Сѣрадзкаго Уѣзда, будутъ производиться (in plus) аукціонные торги на продажу лѣса на всемъ продовольствѣ отведенномъ для безземельныхъ крестьянъ изъ лѣсныхъ отпадковъ а именно:

1. Изъ лѣснаго отпадка Пржерице, дачи Подавачъ, начиная торги отъ оцѣночной суммы 6,433 руб. 52 к.

2. Изъ лѣснаго отпадка Лагевники, дачи Груецъ велькій, начиная торги отъ оцѣночной суммы 17,747 р. 24 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ, на покупку означеннаго лѣса, обязаны представить въ мѣстную лѣсную касу залогъ соотвѣтствующій $^1/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ.

Подробныя условія продажи, могутъ быть пересматриваемы въ Лѣсномъ Управленіи въ служебное время.

д. Броншевице, Октября 5 (17) д. 1869 г.

3—3 Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 7763 *Бургомистръ Города Мщонова.*

Симъ объявляется, что на основаніи предписанія Г Начальника Гродиска о Уѣзда отъ 27 Сентября с. г. № 7365 будутъ производится въ присутствіи Магистрата 17)29) Ноября с. г. въ 3 часа по полудни публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій отъ суммы 268 руб. сер. въ годъ на подрядъ освѣщенія 12 ревербныхъ фонарей въ г. Мщоновѣ, начиная съ 1 Января 1870 года по 31 Детабря 1872 года. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить при объявленій квитанцію городской касы или Банка въ принятій задаточной сумму 26 руб 80 коп.

Сумму эту удѣржащійся на торгахъ обязанъ послѣ ихъ окончанія дополнить до $^1/_5$ части состоящейся на торгахъ общей суммы, лицамъ же неудержащимся при торгахъ представленные залоги будутъ тотчасъ возващены. Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать условія ежедневно въ Магистратѣ, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Объявленія къ торгамъ должны быть писаны четко безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, на гербовой бумагѣ 15-копѣечнаго достоинства, запечатаны сургучемъ подъ адресомъ, въ Мщоновскій Городовой Магистратъ, объявленіе на подрядъ освѣщенія 12 фонарей.

Г. Мщоновъ, Октября 6 дня 1869 г.

3—3 Бургомистъ, (. . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія отъ 6 Октября сего года объязываюсь принять на себя подрядъ освѣщанія 12 ревербныхъ фонарей въ г. Мщоновѣ съ 1 Января 1870 г. по 11 Декабря 1872 года за сумму (прописать числомъ и прописью) въ годъ подчиняясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ которыя мнѣ достаточно извѣстны. Квитанцію за N. въ взносѣ задаточной суммы 26 р. 80 к. при семъ представляю, покорнѣйше прося на случай неустойки въ торгахъ распорядится о возвратъ мнѣ залоговой суммы.

Жительство мое въ N.

(Здѣсь четкая подпись имени и фамиліи).

N. D. 8156. *Секвестраторъ Кѣлецкаго Уѣзда.*

Симъ объяваляетъ, что въ г. Кѣльцы въ ниже поимѣннованные сроки, будутъ производиться гласные публичные аукціонные торги на продажу засеквестрованныхъ предметовъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ, а именно:

Ноября 11 (23) 1869 г.: 36 саж. олховаго сухаго дерева, 40 корцевъ ржи, ячменя 14 корцевъ, картофеля 100 корцевъ, сѣна 100 цетнаровъ, разныхъ мебелей засеквестрованныхъ въ мельницы Красвщизна.

Пара лошадей, возъ, бочка, зеркало, софа и два столовъ на фольваркѣ Цѣкоты засеквестрованныхъ.

Ржи 5 корцевъ, овса 5 корцевъ, ячменя 2 корцевъ, гречихы 1 коржецъ, сѣна 80 центнаровъ, опава (потраву) 15 цетнаровъ, рысорная старая коляска, разныя мебели и картины, картофеля 50 корцевъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Загданскъ.

Двѣ коровы, лошадъ, висящій свѣчникъ изъ желтой меди, разныя мебели, два можжери изъ желтой мѣди, стѣнные часы, картофеля 60 корцевъ у еврея Мошка Левковича въ деревни Руда Ржондовая, засеквестрованныхъ.

Ноября 18 (30) дня с. г.: приборъ мебеля изъ палисандроваго дерева, два зеркала большихъ размѣровъ; телеги двѣ, картофеля 2000 корцевъ, ржи 300 корцевъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Пѣкошовъ.

Ржи 45 корцевъ, ячменя 10 корцевъ, пшеницы 5 корцевъ, овса 35 корцевъ, картофеля 100 корцевъ, столъ, дыванъ деревянный, стулей старыхъ 2, въ имѣніи Подзамче Пѣкошовскѣ, засеквестрованныхъ.

Сѣна 1000 цетнаровъ, гороху 50 корцевъ, ржи 50 корцевъ, ячменя 30 корцевъ, овса 150 корцевъ, картофелей 600 корцевъ, повозка и разныя мебели въ имѣніи Костомлоты, засеквестрованные.

Апаратъ винокуреннаго завода, мѣдный съ паровымъ котломъ и двумя мѣдными талерами, картофеля 400 корцевъ, сѣна 200 цетнаровъ, рысорная повозка, галицыйская телѣшка и разныя мебели, засеквестрованные въ имѣніи Рыкошинъ.

Желающіе участвоватъ въ сихъ торгахъ, приглашаются къ выше означенному сроку и мѣсту.

Г. Кѣльцы, 18 (30) Октября 1869 г.

Гаерскій.

N. D. 8157. *Секвестраторъ Кѣлецкаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ, что въ мѣстностяхъ ниже поименованныхъ, будутъ производиться гласные публичные аукціонные торги на продажу засеквестрованныхъ предметовъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ, а имѣнно:

12 (24) Ноября 1869 года, на фольваркѣ деревни Бильчи: пшеницы 18 корцевъ, гороху 8 корцевъ, картофеля 260 корцевъ, разныя мебели, повозка лакерованная, засеквестрованныхъ въ имѣніи Бильча.

13 (25) Ноября сего года на фольваркѣ деревни Островъ, Бржезинской Гмины, картофеля 200 корцевъ, гороху 50 корцевъ, ячменя 50 корцевъ, рысорная коляска и другая повозка, полный приборъ мебеля на пружинахъ, скотовъ 100 и сѣна 100 центнаровъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Островъ.

19 Ноября (1 Декабря) сего года на фольваркѣ деревни Брыница, Яворшницкой гмины, сѣна 1000 центнаровъ, рысорная коляска, два желѣзные буравы (свидры) для оверленія насосовъ, изъ пяти штукъ составленные, медный котелекъ, большій столъ, бочка и разные утвары и мебели, картофеля 20 корцевъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Брыница.

20 Ноября (2 Декабря) сего года на фольваркѣ Мицигоздъ-Ройаль изъ махxоіоваго дедерсва, приборъ мебеля тоже съ махоніоваго дерева, канцелярское бюро, столы; камодъ, туалетъ дамская, ржи 75 корцевъ, овса 50 корцевъ, сѣна 310 центнаровъ, столовые часы, шкафы, картофеля 200 корцевъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Мицигоздъ.

21 Ноября (3 Декаб.) сего года на фольваркѣ деревни Промникъ-Ройалъ изъ оржеховаго дерева, полный приборъ мебеля изъ махоніоваго дерева, шкафы, столы, канцелярійское бюро, рысорный экипажъ, пшеницы 100 корцевъ, ржи 300 корцевъ, овса 150 корцевъ, картофеля 1500 корцевъ, сѣна 400 центнаровъ, засеквестрованныхъ въ имѣніи Промникъ и Руда.

24 Ноября (6 Декабря сего года на фольваркѣ деревни Лончна: пшеницы 7½ корцевъ, ржи 31 корцевъ, ячменя 14 корцевъ, овса 105 корцевъ, гороху 30 корцевъ, гречихы 6 корцевъ, сѣна 300 центнаровъ, машина для омолота хлѣба, повозка рысорная и другая венгерская, кабанъ выкормленный, картофеля 129 корцевъ, разные мебели, самоваръ изъ желтой бляхы, засеквестрованныхъ въ имѣніи Лончна.

27 Ноября (9 Декабря) сего года на фольваркѣ деревни Горно: пшеницы 100 корцевъ, ржи 400 корцевъ, ячменя 400 корцевъ, овса 500 корцевъ, гороху 100 кор., ройаль, приборъ мебеля, сервантка, шкафы, столы, бюрко канцелярское, зеркала и другія вещи засеквестрованные въ имѣніи Горное Крайно.

28 Ноября (10 Декабря) 1869 года на фольваркѣ деревни Цисовъ, винокуреннаго завода, мѣдный апаратъ со всѣми къ нему принадлежащими посудами млоцкарня съ сѣкарнію и нижнимъ кѣротомъ, мебельный уборъ изъ крас. дерева ржи 80 кор., картофеля 100 корцевъ, сѣна 400 центнаровъ въ имѣніи Цисовъ и Хута нова засеквестрованныхъ.

1 (13) Декабря 1869 года, на фольваркѣ деревни Обленкорекъ, пшеницы 50 корцевъ, ржи 100 корцевъ, ячменя 10 корцевъ, сѣна 230 центнаровъ, овецъ 250 штукъ, приборъ мебеля и разныхъ вещей, картофеля 300 корцевъ.

3 (15) Декабря с. г. на фольваркѣ Руда Ржондова, ржи 80 корцевъ, ячменя 50 корцевъ, овса 100 корцевъ, картофеля 200 корцевъ, сѣна 400 центнаровъ, приборъ мебеля и разныхъ вещей на фольваркѣ Руда Ржондовая засеквестрованныхъ.,

4 (16) Декабря с. г. на фольваркѣ деревни Больмикъ, пшеницы 30 корцевъ, ржи 15 корцевъ, овса 15 корцевъ.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ приглашаются къ выше означенному сроку и мѣсту.

Г. Кѣльцы, Октября 18 (30) д. 1869 г.

Гаерскій.

N. D. 8155 *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Симъ объявляетъ въ всеобщее свѣденіе, что 24 Ноября 6 (Декабря) д. 1869 г. въ 11 часовъ утра въ Казенной Палатѣ въ Кѣльцы, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ заявленіи на Гербовой бумагѣ 70 к. достоинства по ниже изложенной формѣ, до срока торговъ упомянутой казенной палатѣ представленныхъ, а именно:

1. На поставку въ Окружный и Бялогонскій магазины служащихъ для освѣщенія смазочныхъ и вспомагательныхъ матеріаловъ, а равно кожей разнаго рода, оцѣненныхъ на 6,042 р. 51¾ к.

2. На поставку въ Окружный и Бялогонскій магазины мѣди, стали стальныхъ и разныхъ металическихъ предметовъ, оцѣненныхъ на 3,393 р. 39¾ к.

3 На поставку въ Окружный и Бялогонскій магазины веревочныхъ издѣлій и матеріаловъ, оцѣненныхъ на 532 р. 31 к.

4. На поставку пиленныхъ древесныхъ матеріаловъ и гонтовъ для всѣхъ рудниковъ и заводовъ кромѣ Бялогонскаго Завода, оцѣненныхъ на 1,300 р.

5. На поставку пиленныхъ древесныхъ матеріаловъ, гонтовъ и валовъ для Бялогонскаго Завода, оцѣненныхъ на 2,095 р. 66²/₄ к.

6. На малярскія работы на Бялогонскомъ Заводѣ, оцѣненные на 750 р.

7. На переплетчечія работы для Управленія Горнаго Округа, оцѣненые на 200 р.

8. На поставку въ Вонхоцкій лазаретъ продовольствія для больныхъ, соломы и мытье лазаретнаго белья, оцѣненныя на 400 р.

Подающіе деклярацій, обязаны приложить къ онымъ казначейскія квитанціи на представленные:

Къ 1-мъ торгамъ залогъ 604 р. издержки 12 руб

Къ 2-мъ торгамъ залогъ 310 р. издержки 7 руб.

Къ 3-мъ торгамъ залогъ 54 р. издержки 1 руб.

Къ 4 мъ торгамъ залогъ 130 р. издержки 3 руб.

Къ 5 мъ торгамъ залогъ 210 р. издержки 4 руб.

Къ 6-мъ торгамъ залогъ 75 р. издержки 2 руб.

Къ 7-мъ торгамъ залогъ 20 р. издержки 50 коп.

Къ 8-мъ торгамъ залогъ 40 р. издержки 1 руб.

Форма деклярацій.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 26 Октября 1869 г. за № 5465, симъ объявляетъ, что въ теченіи 1870 г. обязываюсь исполнять (прописать родъ подряда) съ уступкою въ пользу казны N. процента (процентъ писать прописью и цыфрами) съ цѣнъ къ торгамъ установленныхъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ въ торговыхъ условіяхъ мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на залогъ издержки по объявленію о торгахъ прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, желаю получить подъ собственноручную мою розписку.

Постоянно проживаю въ N. близъ почтовой станціи N.

Помѣстить число составленія деклярацій и подписать имя и фамилію.

Адресовать: „Въ Кѣлецкую Казенную Палату. Деклярація къ торгамъ на (прописать подрядъ)."

Условія и цѣны для сихъ торговъ обязательныя, можно читать въ Горномъ Департаментѣ въ городѣ Варшавѣ, въ Кѣлецкой Казенной Палатѣ и въ Горномъ Управленіи въ Сухедневѣ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

въ Сухедневѣ 26 Сентября 1869 г.

1—3 Губе.

N. D 8154. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Tyszkiewiczów Rudnickiej, Józefa Rudnickiego obywatela żony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, w dobrach Straszewie w Powiecie i Okręgu Radiejowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 3,900 w listach zastawnych, z których serji 1-ej rsr. 3,150 i serji 2 ej rs. 750 z właściwemi kuponami bez kuponów Czerwcowych z roku 1869, lecz z dopłatą wartości kuponu po dzień 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r., oraz procentu od tej sumy; tudzież kosztów od Juljana Feldt obywatela, właściciela dóbr ziemskich Szalonki z przyległościami i przynależytościami w Powiecie i Okręgu Radiejewskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkanie prawne obrane mającego, zaś we wsi Siutkowek Okręgu Radiejowskim zamieszkałego, protokółem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Szalonek vel Szalonki z jednego folwarku Szalonek vel Szalonki i jednej wsi tegoż nazwiska składające się, w gminie Osięciny, w parafji Byczyna, Okręgu Radiejewskim Gubernji Warszawskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Radziejewie położone, prawem wła-

sności do egzekwowanego dłużnika Juljana Feldt należące, w dzierżawnem posiadaniu Ludwika Priebe, za kontraktem urzędowym przed Rejentem Zbikowskim w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r., od d. 12 (24) Czerwca 1867 r. na lat sześć za rsr. 1,200 rocznie, zastające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 23 mórg 2 pręt 198 miary nowopolskiej (z tej ogólnej rozległości włościanie około mórg 12 prętów 270 zajmują), zawierające.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom murowany karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Kloaki drewniane.
3. Trzy parkany
4. Wozownia i stajnia murowane, słomą kryte.
5. Sztachety drewniane z bramą.
6 Obora i owczarnia murowana, słomą poszyte.
7. Piwnica do kartofli.
8. Parkan murowany z gliny.
9. Stodoła murowana słomą poszyta.
10. Spichrz murowany piętrowy, blachą kryty.
11. Piwnica murowana.
12. Studnia cembrowana z żurawiem.
13. Parkan murowany z furtką.
14. Chlewy murowane słomą poszyte.
15. Dwojaki murowane słomą poszyte, o jednym kominie murowanym
16. Chlewik mały murowany, słomą poszzty.
17. Chałupa murowana słomą poszyta, z kominem.
18. Trojaki i kuźnia murowane pod jednym dachem, kuźnia karpiówką a reszta budynku słomą poszyta, kominów dwa.
19. Dwojaki murowane dachówką kryte o jednym kominie murowanym.
20. Wiatrak.
21. Chałupa murowana słomą poszyta z kominem.
22. Chlewek murowany słomą poszyty.
23. Chałupa murowana słomą poszyta, połowa której należy do włościan uwłaszczonych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1773 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Karolowi Hübner, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radiejewie, tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Hieronimowi Zakrzewskiemu, Wójtowi gminy Osięciny, do której dobra Szalonki należą, tamże urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 12 (24) Czerwca 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie, dnia 10 (22) Lipca 1869 roku. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 18 (30) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Mieczysław Wyrzykowski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Września, 2 (14) i 16 (28) Października 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości dóbr ziemskich Szalonek v. Szalonki, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 16 (28) Października 1869 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Szalonek v. Szalonki w Guberni Warszawskiej położonych na dzień 13 (25) Listopoda 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej.

Popierający sprzedaż podał za te dobra rs. 3,000 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpoczynać się będzie; w terminie zaś ostatecznym rozpocznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 List.) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8173. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Aleksandra Zakrzewskiego b. urzędnika Poczty w Warszawie pod Nr. 1355*g* zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Adwokata przy Sądzie Appelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego obrane mającego; w poszukiwaniu sumy rsr. 12500 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się winnym i kosztów od Hilarego Ostrowskiego właściciela dóbr ziemskich Tułowice z przyległościami w powiecie Sochaczewskim Gubernji Warszawskiej położonych tamże zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 3 (15) Lipca 1869 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Tułowice z przyległościami, w powiecie Sochaczewskim, gminie Tułowice, parafji Bruchów, Gubernji Warszawskiej w jurysdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Hilarego Ostrowskiego należące i w tęgoż posiadaniu zostające poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej powierzchni około mórg 1964 zawierające.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

w Tułowicach.

1. Dwór masiv murowany gontami kryty, 2 kominy murowane mający mający.
2. Ogród, w którym jest piwnica murowana gontami kryta i kloaka z desek, drzew owocowych około sztuk 300, krzewów, porzeczek i agrestu sztuk 75, kwatera malin, szparagarnia, lodownia, szopa, oranżerja gontami kryta, pszczół pni 8, figura Matki Boskiej na murowanym słupie, staw około 33 pręty mający.
3. Budynek z bali gontami kryty, z dwoma kominami murowanemi.
4. Budynek z bali gontami kryty, w którym mieszczą się kurniki i chlewki.
5. Gołębnik na słupie drewnianym.
6. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
7. Kloaka z desek.
8. Śmietnik z bali.
9. Buda z żerdzi dla psów.
10. Budynek z bali słomą poszyty.
11. Budynek murowany blachą kryty

Na folwarku w Tułowicach.

12. Obora z bali słomą poszyta.
13. Budynek murowany słomą poszyty.
14. Szopa słomą poszyta.
15. Budynek z bali deskami kryty.
16. Budka z desek dla stróża.
17. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
18. Stodoła z bali słomą poszyta.
19. Stodoła takaż, w której mieści się młockarnia.
20. Szopa słomą poszyta, pod którą mieści się maneż od młockarni.
21. Stodoła z bali słomą poszyta.
22. Stodoła z bali słomą poszyta.
23. Brug z bali słomą poszyty.
24. Dom z bali słomą poszyty o dwóch kominach.
25. Budynek z bali słomą poszyty, w którym mieści się ośm komórek.
26. Dom murowany gontami kryty, z dwoma kominami.
27. Budynek z bali słomą poszyty.
28. Dom z bali gontami kryty z dwoma kominami murowanemi.
29. Budynek z bali gontami kryty, w którym mieści się 8 komórek.
30. Kamienica masiv murowana o parterze i pierwszem piętrze dachówką kryta, z 2-ma kominami murowanemi.
31. Budynek z bali gontami kryty, o 20 komórkach.
32. Studnia cembrowana balami z żurawiem.
33. Dom z bali gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
34. Budynek z bali gontami kryty.
35. Kloaka z desek gontami kryta.
36. Dzwonek na słupie.
37. Dom z bali gontami kryty o jednym kominie.
38. Budynek z bali słomą poszyty.
39. Dom z bali słomą poszyty z jednym kominem.
40. Karcza murowana słomą poszyta.
41. Budynek z bali słomą poszyty o 7-miu komórkach i wozowni.
42. Wiatrak o jednym ganku przy którym jest:
43. Dom z bali z kominem.

we wsi Łasicach.

44. Karczma z bali słomą poszyta z komiuem, przy karczmie tej jest:
45. Budynek z bali słomą poszyty, w którym mieści się stodoła i obora.

we wsi Górki.

46. Jedna morga gruntu pod zabudowaniami karczemnemi.

we wsi Wilcze-Tułowskie.

47. Karczma z bali.
48. Budynek z bali słomą poszyty.
49. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
50. Pół domu, w którym mieszka Rudzki Sołtys.

wieś Myszory.

51. Karczma słomą poszyta o jednym kominie.
52. Budynek słomą poszyty.

W polu jest cegielnia, w której znajdują się utensylja, po szczególe w akcie zajęcia wymienione.

53. Szopa do suszenia cegły.
54. Studnia balami cembrowana z żórawiem.
55. Dwa stoły do robienia cegły, cztery formy i t p.

Ludwik Liphard z karczmy w Tułowicach płaci rsr. 75 i ma dodane jednę morgę ogrodu i jednę morgę łąki.

Młynarz płaci rocznie rs. 30, ma dodane 800 prętów gruntu, z obowiązkiem mielenia na potrzebę dworską.

Andrzej Płaczkowski karczmarz w Łasicach płaci rocznie rs. 30 i ma dodaną morgę gruntu.

Ludwik Liphard z karczmy we wsi Myszory płaci rocznie rsr. 30 i ma dodane dwie morgi gruntu.

Adam Pęcikowski karczmarz we wsi Wilcze Tułowskie płaci rocznie rs. 45 i ma dodane morgę gruntu.

Feliks Rutkowski stelmach płaci rocznie rs. 7 kop. 50 ma dodane morgę ogrodu, za to ma wykonywać wszelkie reperacje dworskie.

Pachciarz Jankiel Pierzmianka płaci za garniec mleka za 6 miesięcy letnich po kop. $8\frac{1}{2}$, a za 6 miesięcy zimowych $10\frac{1}{2}$ kop.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Czajkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N. 549*a*. zamieszkałego; zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Janowi Bogdańskiemu Wójtowi gminy Tułowice w Tułowicach urzędującemu na ręce Józefata Sadkowskiego Pisarza Gminy.
2. Henrykowi Orłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, tamże urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 3 (15) Lipca 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 7 (19) Lipca 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnegow Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Września 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Czajkowski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Lipca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Lipca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 8 (20) Września r. b. pierwszej, dnia 22 Września (4 Października) r. b. drugiej, i dnia 6 (18) Października r. b. trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr ziemskich Tułowice z przyległościami w Powiecie Sochaczewskim położonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 6 (18) Października r. b. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 1 (13) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 15,000 podanej za wspomnione dobra przez popierającego sprzedaż.

Warszawa d. 9 (21) Października 1869 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8166. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Adama Piaseckiego dziedzica dóbr Tułkowice, jako opiekuna głównego nieletnich: Kazimierza, Aleksandra, Henryka i Michała Dulembów w imieniu i na rzecz tychże czyniącego w dobrach Tułkowice, Okręgu Sandomierskim, Gubernji Radomskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu urzędującego i zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,700 z procentem od dnia 1 Stycznia 1868 r., aktem Komornika przy Sądach Pokoju Okręgów: Staszowskiego, Sandomierskiego i Opatowskiego Tomasza Krzewskiego, z dnia 23, 24 i 25 Czerwca (5, 6 i 7 Lipca) 1869 r. zajętą została na przymuszoną sprzedaż w drodze subhastacji:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 27 lit. B, w mieście Okręgowem Sandomierzu, parafji miejscowej Gubernji Radomskiej położona, prawem własności do Aleksandra Wilkoszewskiego należąca granicząca z ulicą żydowską, nieruchomością Mintza i Cruzera składająca się:

domu murowanego o jednem piętrze z antresolami, z jednej oficyny murowanej także w podwórzu o piętrze i antresolach, z budowli drewnianej gontem krytej w stanie walącym się, z stajni drewnianej pod gontem, chlewika, drwalni drewnianej, wozowni, kloaki, przystawki, z małej oficyny drewnianej, ogródka osztachetowanego i podwórza,

Nieruchomość ta ma ogółem długości łokci 58 szerokości łokci 28, od tyłu łokci $21\frac{1}{2}$, gdyż klinem idzie na parterze, dwie sienie, sześć pokoi, sklep, kuchnia i spiżarnia.

Na antresolach pokój. Na pierwszem piętrze 4 pokoje, śpiżarnia, kuchnia, kuchenka, pokoik i spiżarka. W oficynie dwa pokoiki. Piwnica pod domem murowana.

Lokatorowie płacą czynszu na parterze Onufry Milczarski rs. 60. Roch Ambroziewicz rsr. 50. Na piętrze Józef Redych płaci rs. 90. Na antresolach Marja Hajsman rsr. 25. Razem dochód rs. 225. Podatki wynoszą rocznie rs. 69 kop. 10.

Wspólność muru z nieruchomością Nr. 27 lit. C Akt zajęcia doręczony Pisarsowi Sądu Pokoju w Sandomierzu i Prezydentowi tegoż miasta, dnia 7 (19) Lipca 1869 r.

Wniesiony do hypoteki Okręgowej w Sandomierzu, dnia 7 (19) Lipca 1869 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpi w d. 24 Września (6 Października) 1869 r. na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu o godzinie 10 rano.

Obszerniejszy opis i warunki sprzedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale w Radomiu sprzedaż powyższej nieruchomości popierającego.

Radom d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Szczuka.

Jako kopja niniejszego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego przez Woźnego audjencjonalnego Adama Zielińskiego poświadczam.

Radom d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji w terminach prawem przepisanych, termin do czwartej publikacji i przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został przez Trybunał na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r., w którym to terminie licytacja wywłaszczanej nieruchomości rozpocznie się od sumy rs. 4,200, a w razie nieofiarowania jej przez nikogo od $^{2}/_{3}$ części tego szacunku to jest od rsr. 2 800. Popierający sprzedaż Adam Piasecki za nieruchomość powyższą ofiaruje rs. 1,500.

Radom d. 23 Paźdz (4 Listop.) 1869 r.
Szczuka.

N. D. 8150. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Zawiadamiam, iż w dniu 2 (14) Lutego 1868 r. w godzinach przed południowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału I-go, ogłoszone zostaną po raz pierwszy warunki licytacyjne ułożone do sprzedaży dóbr ziemskich Zakrzyn z przyległościami położonych w Okręgu Kaliskim powiecie Turekskim Gubernji Kaliskiej, należących do gminy Strzałków.

Dobra te na żądanie Józefa Puchalskiego, właściciela nieruchomości oraz handlu win i korzeni, w Kaliszu zamieszkałego, zamieszkanie zaś obrane u Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego Jana Daniela Wojciechowskiego, w temże m. zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron jako Obrońca Józefa Puchalskiego przymuszoną sprzedażą dóbr Zakrzyna kieruje, zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż wywłaszczanej dłużniczce, a dóbr tych właścicielce Ambrozynie Pruskiej, w asystencji jej męża Józefa Pruskiego działającej, w tychże wraz z mężem swym zamieszkałej, przez akt Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego Franciszka Roweckiego, w dniu 16 (28) Października 1867 r. rozpoczęty, a w dniu 17 (29) tegoż miesiąca i roku ukończony; akt ten doręczony w kopjach w d. 15 (27) Listopada 1867 r. Józefowi Pruskiemu mężowi wywłaszczanej dłużniczki i ustanowionemu dozorcy nad zajętemi dobrami; Augustowi Welke, Wójtowi Gminy Strzałków i Stanisławowi Białobrzeskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Kaliskiego.

Wpisany został do księgi wieczystej dóbr Zakrzyn w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1867 r. do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej w d. 28 Listopada (10 Grudnia) t. r.

Tak zajęte dobra składają się według wykazu hypotecznego tychże dóbr z folwarku i wsi Zakrzyn kolonji Zakrzyn, folwarku Annopol, osady Glapienice i osady młynarskiej, do której należy wiatrak, na gruncie jednak osada młynarska, z wiatrakiem nie istnieje, grunta które ją składały przeszły na własność włościan, również nie istnieją na gruncie folwark Annopol i osada Glapienice, należące bowiem do nich grunta i łąki po większej części przeszły na własność włościan, resztujące zaś, przyłączone zostały do folwarku Zakrzyn.

Rozległość dóbr przybliżonym sposobem oznaczona, wynosi dziesiatyn 810 na miarę rosyjską, czyli włók 53 mórg 5 prętów 100 miary nowopolskiej. W przestrzeni tej jest gruntów ornych włók 22 mórg 8, łąk włók 6 mórg 10, pastwisk włók 6 mórg 10, w ogro-

dach mórg 5 prętów 100, w ziemi po wyciętym lesie niewyrudowanej włók 5 mórg 20, resztę zajmują nieużytki: jak place pod zabudowaniami dworskiemi, podwórzami, drogami i wody.

Kuźnię dworską zajmuje kowal Urban Maciejewski, wynagrodzony rocznie, naczynia i narzędzia do kuźni należące, są jego własnością. Józef Pilarski, szynkuje trunki dworskie w karczmie we wsi Zakrzynie położonej, za co pobiera wynagrodzenie pięć procent od wyszynkowanych, trunków, posiada gruntu dworskiego mórg 5; opłaca właścicielowi dóbr rocznie czynszu kop. 45.

J. Migórski.

Działo się w Kaliszu dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1867 roku.

Stosownie do żądania W. Wojciechowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu.

Ja podpisany Woźny przy Trybunale Cywilnym Kaliskim, w Kaliszu zamieszkały:

jeden egzemplarz tego aktu odpisany na stemplu ceny kop. 15, na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Kaliskiego zamieściłem, jak widymata powyżej W. Józefa Migórskiego Pisarza tegoż Trybunału przekonywa, świadczę.

Marceli Wiśniewski,
Woźny Trybunału Cywilnego

W dniu 18 (30) Kwietnia odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie dóbr Zakrzyna, własność ich przysądzona za cenę rsr. 12,000 popierającemu sprzedaż; termin zaś do ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 6 (18) Czerwca 1868 r.

Kalisz d. 23 Kwiet. (5 Maja) 1868 r.
Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu,
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Termin powyższy spełzł dla zaszłych sporów, po usunięciu których wyrokiem przez Trybunał Cywilny w Kaliszu w dniu 16 (28) Października wydanym, nowy na dzień 2 (14) Grudnia 1869 r. oznaczony został.

Kalisz d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 8129. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Антона Филядельфія, 38 лѣтъ имѣющаго, католика, временно за паспортомъ въ Варшавѣ какъ магическій артистъ проживающаго, съ мѣста настоящаго жительства неизвѣстнаго; чтобы въ теченіи 30 дней, считая отъ числа нынѣшняго позива, по собственному дѣлу въ здѣшній Судъ явился или увѣдомилъ о мѣстѣ своего жительства, подъ законную отвѣтственностію въ противномъ случаѣ.

г. Варшава 23 Окт. (3 Нояб.) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Zapozywa Antoniego Filadelphia, lat 38 liczącego, katolika, czasowo w Warszawie jako artystę magicznego przebywającego, z obecnego pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 od daty tego zapozwu, do Sądu tutejszego w interesie własnym przybył, lub o miejscu pobytu swego doniósł, pod skutkami prawa, w razie przeciwnym.

Warszawa d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1869 r.
Sedzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 8000. Сандомирскій Судъ Простой Полиціи

Вызываетъ симъ Экатерину Гурагъ, прежде въ м. Завихостѣ проживающую, нынѣ неизвѣстно отсутствующую, дабы по собственному дѣлу явилась въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, или же увѣдомила о мѣстѣ своего проживанія, въ противномъ же случаѣ, по миновании означеннаго срока, по законамъ будетъ съ нее поступлено.

Сандомиръ, 18 (30) Октября 1869 года.
Засѣдатель, Волинскій.

* * *

Zapozywa Katarzynę Guras ostatecznie w m. Zawichoście zamieszkałą, obecnie z miejsca pobytu nie wiadomą, ażeby wsprawie własnej w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawiła się, lub o miejscu zamieszkania powiadomiła, po upływie bowiem tego terminu bezskutecznie będzie z nią postąpione podłu prawa.

Sandomir dnia 18 (30) Października 1869 r.
Podsędek, Woliński.

N. D. 8046. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ симъ Маріанну Зайда, жительницу деревни Вымыслова, гмины Бучек, Ласкаго уѣзда, Петроковской Губерніи, нынѣ отлучившуюсія безизвѣстно отъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа явилась лично въ Судъ для выслушанія судебнаго приговора или донесла о своемъ мѣстопребываніи, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нею будетъ по существующимъ законамъ.

Г. Петроковъ, 17 (29) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Marjannę Zajdę stałą mieszkankę wsi Wymysłowa, gminy Buczek, Powiatu Łaskiego, Gubernji Petrokowskiej, obecnie niewiadomą z pobytu, aby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu w Sądzie tutejszym do ogłoszenia wyroku stawiła, lub o teraźniejszem miejscu zamieszkania doniosła, bowiem w przeciwnym razie postąpione będzie wedle obowiązujących przepisów.

Petrokow d. 17 (29) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 8047. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ симъ Агнешку Калецянку поденщицу жительницу деревни Бартковице, гмины Конары, Уѣзда Новорадомскаго, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту жительства, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа, донести о настоящемъ мѣстопребываніи или лично явилась въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора Аппеляціоннаго Суда состоявшагося по его собственному дѣлу въ противномъ случаѣ поступлено съ нею будетъ по закону.

Г. Петроковъ, 18 (30) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Хмеленскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Agnieszkę Kaleciankę, wyrobnicę, we wsi Bartkowicach, gminie Konary, Powiecie Nowo-Radomskim zamieszkałą obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, o miejscu obecnego pobytu doniosła, lub osobiście do Sądu tutejszego zgłosiła się dla wysłuchania wyroku Sądu Apelacyjnego w sprawie jego własnej zapadłego, w przeciwnym bowiem razie według prawa z nim postąpionem będzie.

Petrokow d. 18 (30) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 8081. *Sąd Policji Prostej w Kazimierzu.*

Zapozywa Małgorzatę Pasternak niezamężną, wyrobnicę z wsi Płonki, Gminy Rusów, ztamtąd niewiadomo dokąd wyszłą, aby dla posłuchania wyroku w jej sprawie o kradzież zapadłego, w dniach trzech w Sądzie tutejszym, pod skutkami prawa stawiła się.

Kazimierz d. 17 (29) Października 1869 r.
Podsędek, Nynkowski.

N. D. 8111. *Судъ Простой Полиціи въ Ченстоховѣ.*

Въ сохраненіи здѣшняго Суда находятся вещи отнятыя у обвиненныхъ въ покражѣ, а именно: 3си тцевыя одѣяля, два въ лилейныя и пунцовыя пояса и 1 въ разноцвѣтную рѣшеточку, картонная бѣлая простынька, съ зубчиками, дѣтская черная шерстяная исподничка, дѣтскій бѣлый муслиновый кафтанъ и пепелоцвѣтный цайговый камзолъ, а потому приглашается всякаго, кто въ состояніи доказать собственность на эти предметы, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа за полученіемъ ихъ въ сей Судъ явился, въ противномъ случаѣ, будутъ проданы, съ обращеніемъ вырученныхъ денегъ въ пользу казны.

г. Ченстоховъ 22 Октя. (3 Ноя.) 1869 г.
Подсудокъ, Янковскій.

* * *

W depozycie tutejszego Sądu znajdują się rzeczy odebrane od obwinionych o kradzież, mianowicie: 3 kołdry perkalikowe, dwie w pasy lila i ponsowe, jedna w kratkę różnokolorową, prześcieradełko kartonowe białe z ząbeczkami, spódniczka dziecinna wełniana czarna, kaftanik dziecinny biały muślinowy i kamizelka cajgowa popielata.

Wzywa więc prawego ich właściciela, iżby z dowodami własność onych usprawiedliwiającemi do Sądu tutejszego zgłosił się, po upływie bowiem dni 30 od daty niniejszej licząc, na rzecz Skarbu spieniężone zostaną.

Częstochowa d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1869 r.
Podsędek, Jankowski.

N. D. 8108. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Вызываетъ симъ Андрея Рубанова, отставнаго солдата, въ деревни Файславице проживающаго, а нынѣ по мѣсту своего жительства неизвѣстнаго, дабы въ теченіи 30 дней донесъ о своемъ мѣстопребываніи или лично явился по его собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по существующимъ законамъ.

Г. Люблинъ дня 18 (30) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Рупрехтъ.

* * *

Zapozywa Andrzeja Rubanowa, żołnierza dymisjonowanego, we wsi Fajsławicach mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 doniósł o teraźniejszem swem pomieszkaniu, albo osobiście stawił się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym razie Sąd postąpi według prawa.

Lublin d. 18 (30) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 8143. *Судъ Простой Полиціи въ Маріямполѣ.*

У подозрѣваемыхъ въ покражѣ 6 (18) Сентября с. г. оспоренно 11 лошадей.

1. Лошадь свѣтло гнѣдая 8 лѣтъ, звѣздая бѣлья на ноѣ, грива на лѣво.
2. Жеребецъ темно сивый 2 лѣтъ, грива на лѣво подстрижена.
3. Лошадь темно гнядая 8 лѣтъ, звѣзда на лбу, грива на лѣво.
4. Лошадь буланъ 9 лѣтъ, грива на право, сѣдина отъ носа къ ушамъ.
5. Лошадь свѣтло сивая 8 лѣтъ, грива на лѣво.
6. Лошадь каштановатая 5 до 6 лѣтъ, грива на лѣво.
7. Лошадь буланъ 5 до 6 лѣтъ, на лбѣ оскробанные волосы, на правой задной ногѣ есть знакъ увѣченія отъ волка, грива на лѣво.
8. Лошадь свѣтло гнѣдая 9 лѣтъ, вся губа бѣлая, какъ равно всѣ ноги подъ коленами, грива на право съ колтуномъ.
9. Лошадь черная 11 лѣтъ, грива на лѣво, задня нога лѣва хромая.
10. Жеребецъ темно гнѣдый 10 лѣтъ, на лбѣ бѣлая звѣзда, грива на право.
11. Лошадь гнѣдая 9 до 10 лѣтъ, грива на лѣво. Всѣ лошади средняго роста.

А потому вызываетъ владельца выше поименованныхъ лошадей, явится въ продолженіи 30 дней считая со дня сего объявленія въ здѣшній Судъ или въ Кальварійскій Исправительный Судъ цѣлью у достовѣренія собственности сихъ лошадей, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Маріямполь, Сентября 13 (25) д. 1869 г.
Подсудокъ, Парисъ.

* * *

W dniu (6 (18) Wrześni r. b. u podejrzanych o kradzież zakwestjonowano 11 koni.

1. Koń światło gniady lat 8, na nosie pas biały, grzywa na lewo.
2. Ogierek ciemy siwy lat 2, grzywa na lewo podstrzyżona.
3. Koń ciemno gniady lat 8, łysina na łbie, grzywa na lewo.
4. Koń bułan lat 9, pas biały od nosa do uszu, grzywa na prawo.
5. Koń światło siwy lat 8, grzywa na lewo.
6. Koń kasztan lat 5 do 6, grzywa na lewo.
7. Koń bułan lat 5 do 6, na łbie wyskrobane włosy, grzywa na lewo, na prawem tylnem udzie jest szrama od ukąszenia wilka.
8. Koń światło gniady lat 9, cała morda biała, wszystkie nogi pod kolana białe, grzywa na prawo z kołtunem.
9. Koń ciemno kary lat 11, grzywa na lewo, tylna lewa noga kulawa.
10. Ogier ciemno gniady lat 10, z gwiazdką białą na łbie, grzywa na prawo.
11. Koń ciemno gniady lat 9, grzywa na prawo. Wszystkie konie rośliny średniej.

Wzywa przeto właścicieli takowych, aby z dowodami własność usprawiedliwiającemi w przeciągu dni 30 od daty ogłoszenia do Sądu tutejszego lub do Sądu Policji Poprawczej w Kalwarji zgłosili się, po upływie bowiem tego czasu, podług prawa postępionem zostanie.

Marjampol d. 13 (25) Września 1869 r.
Podsędek, Parys.

N. D. 8142. *Маріампольскій Судъ Простой Полиціи.*

3 (15) Іюля 1869 г. въ близи деревни Кобылели, Лѣсницкой гмины, Владиславовскаго уѣзда у неизвѣтнаго крестянина отобрано корчемнаго заграничнаго спирта въ одномъ боченкѣ мѣрою $^{87}/_{100}$ ведра преносилью $83^{9}/_{10}$ %, а потому приглашаетъ всѣ лица имѣющія свѣдѣнія о фамиліи и о происхожденіи владѣльца, отобраннаго спирта, дабы въ тетеніи 30 дней, таковое здѣшнему Суду объявить благоволили.

Г. Маріямполь, 4 (16) Октября 1869 г.
Подсудокъ, Парисъ.

* * *

W dniu 3 (15) Lipca 1869 r. pod wsią Kobyleli w gminie Leśnictwo Powiecie Władysławowskim, od niewiadomego człowieka odebrany został w jednej beczułce defraudowany spirytus miary $^{87}/_{100}$ wiadra mocy $83^{9}/_{10}$ %. Wzywa przeto osoby, które o nazwisku i pochodzeniu osoby defraudowanego spirytusu wiadomość miały, aby takową w ciągu dni 30 Sądowi tutejszemu udzielić zechciały.

Marjampol d. 4 (16) Października 1869 r.
Podsędek, Parys.

N. D. 8144. *Маріампольскій Судъ Простой Полиціи.*

Приглашаетъ на явку въ присутствіе свое въ 30-дневномъ срокѣ конскрипта, Алексотской гмины, Маріампольскаго уѣзда, Лейбу Левинскаго, въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Маріамполь, Сентября 3 (15) 1869 г.
Подсудокъ, Б. Склодовскій.

* * *

Zapozywa Lejbę Lewińskiego spisowego, z gminy Aleksota w Powiecie Marjampolskim, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia na posiedzeniu Sądu tutejszego pod skutkami prawa stawił się.

Marjampol d. 3 (15) Października 1869 r.
Podsędek, Skłodowski.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 8107. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти, тщательно слѣдить Өеодора Ильк, католика, рабочьяго, 70 лѣтъ отъ роду имѣющаго, въ городѣ Новорадомскѣ Новорадомскаго Уѣзда проживающаго, обвиняемаго въ оскорбленіи войта гмины Пржеромбы, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, и скрывавшагося отъ наказанія, а въ случаѣ поимки онаго, представить надлежащимъ порядкомъ въ вышеименованный Судъ для поступленія съ нимъ по закону.

г. Петроковъ 22 Октяб. (3 Нояб.) 1869 г.
з. о. Предсѣдательствующаго Судьи,
Асесоръ, Штралеръ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, aby Teodora Ilk katolika, wyrobnika, lat 70 liczącego, w mieście Nowo-Radomsku, Powiecie Nowo-Radomskim zamieszkałego, obwinionego o spotwarzenie Wójta gminy Przerąb, ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, bacznie śledziły, i w razie ujęcia pod strażą Sądowi tutejszemu dostawiły, dla postąpienia z nim podług istniejącego prawa.

Petrokow d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1859 r.
Sędzia Prezydujący, Strahler.

N. D. 7956. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ военныя и гражданскія полицейскія власти, тщательно слѣдить за бѣжавшаго Янкеля Крулевича, происходящаго изъ города Симно, и въ случаѣ поимки его, препроводить въ сей или ближайшій Судъ.

Примѣты его слѣдующее: ростъ средній, лице продолговатое, глаза сѣрые, носъ и ротъ умеренные, волосы на головѣ и бородѣ черные, особыхъ примѣтовъ неимѣетъ, лѣтъ отъ рода 46.

г. Кальварія Октября 13 (25) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa wojskowe jak również cywilne policyjne władze, aby szczególną uwagę zwróciły na Jankiela Krulewicza pochodzącego z m. Simno obecnie z pobytu niewiadomego aby w razie ujęcia go dostawiły do tutejszego lub najbliższego Sądu.

Rysopis: wzrostu średniego, twarzy ściągłej, oczu szarych, nos i usta proporcjonalne, włosów czarnych, znaków szczególnych nie ma, lat ma 46.

Kalwarja d. 13 (25) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. 7919. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кѣльцахъ.*

Предлагаетъ всемъ Властямъ наблюдающимъ за порядкомъ и безопасностью, дабы на Гимполя Гольдмана еврея, жителя деревни Блоньче гмины Пенчелице Стопницкаго Уѣзда, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго скрывающагося предъ сгрогостью закона, обратили особенное вниманіе и въ случаѣ поймания его, доставили въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты его: лѣтъ 28, ростъ средній, волосы русые, борода и усы рижіе, лице и носъ предолговатые, глаза сѣрые, особыхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Кѣльцы, Октября 9 (21) д. 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Ассессоръ, Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Gimpla Goldmana wyznania Mojżeszowego, ostatnio zamieszkałego we wsi Błończu gminie Penczelice Powiecie Stopnickiem, obecnie z pobytu niewiadomego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, pilnie śledziły i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły.

Rysopis jego: lat 28 wzrostu średniego, włosów blond, zarost rudy, oczy siwe nos pociągły, twarz ściągła, znaków szczególnych żadnych.

Kielce d. 9 (21) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Miciński.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.